KEY

TO

SIR WM. SMITH'S

INITIA GRÆCA, PART I.

This Key is entrusted confidentially to

being intended for Schoolmasters. Tutors, and Instructors only.

LONDON:

JOHN MURRAY. ALBEMARLE STREET.

Price One Shilling.

KEY TO INITIA GRÆCA.

I.

A.—1. της βασίλειας. 2. δίκην. 3. ταῖς νύμφαις. 4. τὼ πηγά. 5. δ βασίλειαι.

Β.—1. τὴν δίκην τῆς βασιλείας θαυμάζουσι. 2. αἱ Μοῦσαι πηγὴν ἔχουσι. 3. ἡ δίκη τιμὴν δίδωσι ταῖς βασιλείας. 4. θαυμάζει τὰς ἀρετὰς τῆς βασιλείας. 5. διδόασι πηγὴν τοῖν Μούσαιν. 6. ἡ ᾿Αθηνᾶ θαυμάζει τὴν νύμφην. 7. ἡ ἀρετὰ, ἄ βασίλεια, τιμὴν δίδωσι. 8. αἱ βασίλειαι χώρας ἔχουσι.

II.

A.—1. $\tau \hat{\eta} \gamma \hat{\eta}$. 2. & Μοῦσαι. 3. φιλίαν. 4. $\tau \hat{\omega} \nu \hat{\rho} \iota \hat{\zeta} \hat{\omega} \nu$. 5. $\tau \hat{\eta} \psi \upsilon \chi \hat{\eta}$. 6. $\tau \hat{\eta} \nu \mathring{a} \rho \chi \eta \nu$.

Β.—1. ἡ ἀρετή ἐστιν αἰτία τῆς φιλίας. 2. ἡ ᾿Αθηνᾶ τὴν τῶν Μουσῶν σοφίαν ἐπαινεῖ. 3. ἡ τῆς ἀρετῆς ἐπιθυμία ἐστὶν ἄρχη τῆς σοφίας. 4. ἡ γῆ ῥίζας ἔχει. 5. αἱ Μοῦσαι τὴν ἐπιθυμίαν τῆς σοφίας διδόασι. 6. ἡ θεοσέβειά ἐστι πηγὴ τῶν ἀρετῶν. 7. τὴν ἀλήθειαν ἐπαινεῖ. 8. αἱ χῶραί εἰσι τιμὴ τῆ βασιλεία. 9. θαυμάζουσι τὴν τῆς ᾿Αθηνᾶς σοφίαν.

III.

Α.—1. & ποιηταί. 2. τοῦ ναύτου. 3. τοῖς Πέρσαις. 4. τοῖν στρατιώταιν. 5. τοὺς κριτάς. 6. & δέσποτα.

Β.—1. δίδωσι μάχαιραν τῷ στρατιώτη. 2. οἱ πολῖται τὴν δίκην τοῦ κριτοῦ ἐπαινοῦσιν. 3. οἱ ποιηταὶ τὴν δόξαν σοφίας ἔχουσι. 4. ἡ ἀρετή ἐστι ῥίζα τῆς φιλίας. 5. οἱ νεανίαι ἦσαν μαθηταὶ τοῦ Ἱππίου. 6. ἡ τοῦ τοιητοῦ φιλία ἐστὶ τιμὴ τῆ βασιλεία. 7. αἱ Μοῦσαι θαυμάζουσιν Εὐριτίδην. 8. ἐπαινοῦσι τὴν τοῦ στρατιώτου ἀρετήν.

IV.

Α.—1. τοῖν νήσοιν. 2. Το Διόνυσε. 3. αἱ ἄμπελοι. 4. τὰ ἀδελφώ. 5. χρυσόν. 6. Το σοφιστά.

Β.—1. ὁ ὕπνος θανάτου ἀδελφός ἐστιν. 2. ἄργυρος καὶ χρυσὸς ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων φιλοῦνται. 3. ὁ στρατιώτης καὶ ἵππον καὶ μάχαιραν ἔχει. 4. οἱ νεανίαι ἦσαν ὑπηρέται τῶν θεῶν. 5. οἱ φιλόσοφοι οὐκ ἐπαινοῦσι πλοῦτον. 6. οἱ πολῖται διδόασι χρυσὸν τῷ ποιητῆ. 7. οἱ λησταὶ τὸν

στρατιώτην φοβοῦνται. 8. φιλεῖ τὴν δόξαν ἀρετῆς. 9. αἱ νῆσοι ἔχουσιν ἀμπέλους. 10. ἡ σοφία θησαυρός ἐστι τοῖς ἀνθρώποις. 11. οἱ ναῦται οὐ φοβοῦνται θάνατον.

V.

Α.—1. τοῖς δένδροις. 2. ἴων. 3. τοῖν φαρμάκοιν. 4. τῷ εἰδώλῳ. 5. τὰ φύλλα.

Β.—1. ἡ γῆ τὰ φάρμακα νόσου δίδωσι. 2. ἡ φιλία ἐστὶ δῶρον τῶν θεῶν. 3. οἱ προδόται κολάζονται φυγῆ. 4. οἱ πολῖται τῷ ποιητῆ διδόασι στέφανον. 5. τὰ τῆς νήσου δένδρα ὑπὸ τῶν ναυτῶν ἐπαινεῖται. 6. τὸ φάρμακον ἦν αἰτία θανάτου τῆ βασιλεία. 7. ὁ ποιητὴς φιλεῖται ὑπὸ τῶν Μουσῶν. 8. ῥόδα τῆ νύμφη διδόασιν. 9. οἱ στρατιῶται ὑπὸ τοῦ κριτοῦ κολάζονται. 10. ὁ φιλόσοφος οὐ φιλεῖ χρυσόν.

VI.

A.—1. $\tau \hat{\varphi}$ $\nu \epsilon \dot{\varphi}$. 2. δ $\nu \alpha \hat{v} \tau \alpha$. 3. $\tau \hat{\eta} s \, \tilde{\epsilon} \omega$. 4. Μίνων. 5. αἱ άλ φ .

Β.—1. οἱ τῶν θεῶν νεῷ ἔχουσι δῶρα. 2. οἱ πολῖται θαυμάζουσι τοὺς ταὼς τῆς βασιλείας. 3. οἱ νεανίαι ἦσαν ὑπηρέται Μίνω. 4. ἡ γῆ δίδωσι σῖτον τοῖς λαγῷς. 5. δ οἶκος ἄλων ἔχει.

VII.

Α.—1. $\tau \hat{\eta}$ **s** δικαίας βασιλείας. 2. τοῖς πιστοῖς συμμάχοις. 3. $\tau \hat{\varphi}$ σοφ $\hat{\varphi}$ ἀδελφ $\hat{\varphi}$. 4. οἱ ἰσχυροὶ ἵπποι. 5. ὧ καλ $\hat{\eta}$ χώρα.

Β.—1. οἱ δειλοὶ στρατιῶται ὑπὸ τοῦ στρατηγοῦ κολάζονται. 2. αἱ Μοῦσαί εἰσι φίλιαι τῷ σοφῷ ποιητῆ. 3. δ δεσπότης πιστοὺς δούλους ἔχει. 4. τὰ καλὰ δένδρα ἐπαινεῖται ὑπὸ τῶν γεωργῶν. 5. οἱ σύμμαχοἱ εἰσι πιστοὶ τῆ βασιλεία. 6. ἡ ἀρετὴ ὑπὸ τοῦ φιλοσόφου σοφοῖς λόγοις ἐπαινεῖται. 7. χρυσὸς τῷ σοφιστῆ ὑπὸ τῶν μαθητῶν δίδοται. 8. οἱ τοῦ κριτοῦ λόγοι εἰσὶ δίκαιοι. 9. οἱ ἰσχυροὶ στρατιῶται φιλοῦσι πόλεμον. 10. ἡ νόσος λυπηρά ἐστι τοῖς ἀνθρώποις.

VIII.

1. οἱ στρατιῶται θαυμάζουσι τὸν ἀνδρεῖον στρατηγόν. 2. τὰ καλὰ ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων φιλεῖται. 3. ὁ ἄργυρος καὶ χρυσὸς οὕκ εἰσι φάρμακα νόσου. 4. οὐ δίδωσιν ἔπαινον τῆ ἀδίκω βασιλεία. 5. αἱ Μοῦσαί εἰσι φίλιαι τῷ ἀγαθῷ ποῖητῆ. 6. ὁ νεανίας μακρὰν μάχαιραν ἔχει. 7. οἱ πολῖται ἐπαινοῦσι τὸν δίκαιον κριτήν. 8. θάνατος τοῖς δειλοῖς λυπηρός ἐστι. 9. φιλοῦσιν οἱ φιλόσοφοι τὸ ἀγαθὸν καὶ τὸ καλόν. 10. ἡ τῆς ἀρετῆς ἐπιθυμία ἐστὶ σημεῖον τῆς σοφίας.

IX.

1. ἡ βασίλεια εὔνους ἐστὶ τοῖς πιστοῖς δούλοις. 2. ὁ ποταμὸς τὸν ῥοῦν ἰσχυρὸν ἔχει. 3. οἱ τοῦ σοφιστοῦ λόγοι οὐκ ἦσαν ἁπλοῖ. 4. οἱ ἀνδρεῖοι

στρατιῶται οὅτε Ἱππους οὕτε ὅπλα ἔχουσι. 5. οἱ ἄπειροι ναῦται φοβοῦνται τὸν μακρὸν πλοῦν. 6. οἱ πολῖται διδόασι χρυσοῦν στέφανον τῷ ποιητῆ. 7. οἱ δίκαιοι τοῖς δικαίοις εἰσὶν εὖνοι. 8. τὰ ἔργα τοῦ νεανίου ἄνοα ἦν. 9. οἱ ἀγαθοὶ φιλοῦνται ὑπὸ τῶν θεῶν. 10. διπλᾶ δῶρα δίδωσι τοῖς συμμάχοις.

X.

1. δ στρατηγδς τῆ δεξιᾶ τὸν ἄπιστον κήρυκα ἀποκτείνει. 2. δ γὺψ μακρὰς ἔχει τὰς πτέρυγας. 3. αἱ λαίλαπες ἦσαν αἰτία θανάτου τοῖς ναύταις. 4. οἱ θώρακες τῶν φυλάκων ἰσχυροί εἰσιν. 5. ἡ βασίλειά ἐστι φιλία τοῖς ἀγαθοῖς κήρυξιν. 6. φιλεῖ καὶ ἐπαινεῖ ὁ ποιητὴς τὰ καλά. 7. αἱ σάλπιγγες τὸ σημεῖον μάχης τοῖς στρατιώταις διδόασι. 8. οἱ ἄνοι πολῖται τοῖς φύλαξίν εἰσιν ἐχθροί. 9. ἐν τοῖς νεψς τῶν θεῶν εἰσι χρυσοῖ στέφανοι. 10. ἡ δουλεία λυπηρά ἐστι τοῖς ἐλευθέροις.

XI.

1. οἱ νεανίαι μακρὰς ἀσπίδας ἔχουσιν. 2. κεναὶ ἐλπίδες εἰσὶν ἄρχη ζημίας. 3. ὁ πιστὸς δοῦλος τοὺς τοῦ δεσπότου παῖδας φιλεῖ. 4. οἱ ὅρνιθες τὴν λαίλαπα φοβοῦνται. 5. αἱ χρυσαῖ λαμπάδες δίδονται ὑπὸ τῶν πολιτῶν τοῖς θεοῖς. 6. οἱ τοῦ κήρυκος προδόται θανάτῳ κολάζονται. 7. ἡ ἀνδρεία ἐστὶν αἰτία τιμῆς τοῖς στρατιώταις. 8. ἐπαινοῦσι τὴν πατρίδα οἱ ἀγαθοὶ πολῖται. 9. οἱ θώρακες καὶ αἱ ἀσπίδες εἰσὶν ὅπλα στρατιωτῶν. 10. ἡ βασίλεια οὐκ ἐπαινεῖ τὴν ἔριν τοῖν στρατηγοῖν.

XII.

1. ἐν τῷ νεῷ εἰσι καλοὶ ἀνδριάντες. 2. ὁ φιλόσοφος τὴν τῶν πολιτῶν ἔριν μέμφεται. 3. οἱ λέοντες τοὺς ὀδόντας καὶ ὄνυχας ἰσχυροὺς ἔχουσιν. 4. οἱ παῖδες φιλοῦνται ὑπὸ τῶν γερόντων. 5. οἱ ἄρχοντες ἐλπίδας εἰρήνης ἔχουσι. 6. οἱ νεανίαι τὸν λέοντα ἀποκτείνουσι ταῖς μαχαίραις. 7. οἱ στρατιῶται τῷ τῶν ὅπλων λαμπρότητι ἡδονται. 8. ἡ γῆ δίδωσι σῖτον καὶ τοῖς ἐλέφασι καὶ τοῖς λέουσι. 9. θαυμάζουσι τὸν ἀνδριάντα τοῦ σοφοῦ ποιητοῦ. 10. οἱ γίγαντες ἦσαν παῖδες τῶν θεῶν.

XIII.

1. χειμώνος αἱ νύκτες μακραὶ εἰσι. 2. ἡ μήτηρ δῶρα δίδωσι ταῖς θυγατράσι. 3. οἱ Πέρσαι οὐκ ἢσαν φίλιοι τοῖς Ἑλλησι. 4. ὁ γὺψ τὸν αὐχένα μακρὸν ἔχει. 5. οἱ ποιμένες τοῖς θηρσίν εἰσιν ἐχθροί. 6. οἰ γεωργοὶ τὸν χειμῶνα καὶ τὴν χιόνα μέμφονται. 7. οἱ πολῖται διδόασι χρυσοῦν κρατῆρα τῷ ᾿Απόλλωνι. 8. ὁ δεσπότης τοὺς δούλους φοβεῖ τῷ μάστιγι. 9. ἐν τῷ ἐρήμῳ νήσῳ εἰσὶν ἀγαθοὶ λιμένες. 10. οἱ λαγῷ κατεσθίουσι νυκτὸς τὰ φυτά. 11. οἱ νεανίαι θαυμάζουσι τοὺς μώρους λόγους τοῦ ἑήτορος. 12. οἱ ποιηταὶ ᾿Απόλλωνα καὶ Ἦρε ἐπαινοῦσιν.

XIV.

1. δ φθόνος ἐστὶν αἰτία αἰσχρῶν πράξεων. 2. ἐν τῷ πόλει νεώς ἐστι τῶν Ἐρινύων. 3. οἱ ἡγεμόνες χρυσὸν τοῖς πρέσβεσι διδόασιν. 4. οἱ πολῖται φοβοῦνται τὰς τῶν πολεμίων τάξεις. 5. γείτονες γείτοσιν εὖνοί εἰσιν. 6. αἱ ἄμπελοι καὶ δρύες ὑπὸ τῶν γεωργῶν ἐπαιβοῦνται. 7. οἱ πολῖται ήδονται ἔριδι καὶ στάσει. 8. ἡ τῆς μαθήσεως ἐπιθυμία ἐστὶν ἄρχη τῆς σοφίας. 9. οἱ θῆρες φοβοῦνται τὴν τοῦ λέοντος ἰσχύν. 10. οἱ ἡήτορες τὴν πατρίδα ἐπαινοῦσιν.

XV.

1. οἱ ἱππῆς μακρὰς ἀσπίδας ἔχουσι. 2. οἱ βόες εἰσὶ χρηστοὶ τοῖς ἀνθρώποις. 3. οἱ μὲν πατέρες ἦσαν δίκαιοι, οἱ δὲ υἱοὶ ἄδικοι. 4. οἱ πολῖται τὴν τῶν Δωριῶν δύναμιν Φοβοῦνται. 5. οἱ παῖδες χάριν ἔχουσι τοῖς γονεῦσιν. 6. ἡ τοῦ γραφέως τέχνη ἐστὶ χαλεπή. 7. δ λέων νυκτὸς τοὺς βοῦς κατεσθίει. 8. τὸ μὲν ἀγαθὸν φιλεῖ, τὸ δὲ κακὸν μισεῖ. 9. ἡ μήτηρ δίδωσι διπλοῦν δῶρον τῆ θυγατρί. 10. χειμῶνος οἱ ναῦται ἐν τῷ λιμένι εἰσίν.

XVI.

1. ἡ αἰδώς ἐστι κόσμος τοῖς νέοις. 2. ἐπαινοῦσι τὴν ἀρετὴν τοῦ ἥρωος.
3. Λητὼ ἦν μήτηρ ᾿Απόλλωνος καὶ ᾿Αρτέμιδος. 4. οἱ μὲν νεανίαι φιλοῦσι βίαν, οἱ δὲ γέροντες πειθώ. 5. ὁ λιμὴν χαλεπὸν τὸν εἴσπλουν ἔχει.
6. οἱ πολέμιοι τοὺς ἱππέας φοβοῦνται. 7. οἱ προδόται σιγῷ ἀποκτείνουσι τὸν βασιλέα. 8. αἱ Μοῦσαι ἥδονται τῷ Σαπφοῦς χάριτι. 9. οἱ συγγραφεῖς ἀλήθειαν φιλοῦσιν. 10. οἱ πολῖται μέμφονται τὴν βραδυτῆτα τῶν φυλάκων.

XVII.

1. την σύνεσιν Ίππίου τοῦ σοφιστοῦ ἐπαινεῖ. 2. οἱ ᾿Αθηναῖοι ἦσαν εἶνοι τῷ Περικλεῖ. 3. οἱ Πέρσαι φοβοῦνται Θεμιστοκλέα, τὸν ἡγεμόνα τῶν Ἑλλήνων. 4. οἱ νεανίαι ἦσαν μαθηταὶ Εὐρὶπίδου τοῦ ποιητοῦ. 5. οἱ Δημοσθένους λόγοι τῆ πόλει χρηστοὶ ἦσαν.

XVIII.

- Α.—1. οἱ ἱππῆς ἔχουσι δόρατα καὶ ἀσπίδας. 2. οἱ λέοντες τὰ σώματα τῶν βοῶν κατεσθίουσι. 3. κέρδη αἰσχρὰ οὐκ ἔστι χρηστὰ τοῖς ἀνθρώποις. 4. μακρὰ ἔχει τὰ ὧτα ὁ λύκος. 5. τὰ τοῦ ἄστεως τείχη ἰσχυρά ἐστιν. 6. οἱ ἄρχοντες ἔχουσι γέρα. 7. τὰ πάθη τῶν στρατιωτῶν ἦν λυπηρὰ τῷ ἡγεμόνι. 8. ἡ μήτηρ ὀνόματα καλὰ δίδωσι τοῖς παισί. 9. οἱ σοφοὶ Σωκράτην τὸν φιλόσοφον θαυμάζουσιν. 10. οἱ πολῖται τιμὴν τῷ γήρα διδόασι.
- Β.—1. οἱ ἔμπειροι ἡγεμόνες οὐ φοβοῦνται τὰ τέρατα. 2. ἐν τῷ ἄστει νεῷ εἰσι ᾿Απόλλωνος καὶ Ἡρακλοῦς. 3. στέφανος ἀνθῶν δίδοται τῷ μητρὶ ὑπὸ τῶν θυγατέρων. 4. τὰ τῆς πόλεως πράγματά ἐστι χαλεπά. 5. τὰ γένη τῶν θηρῶν ἐστιν ἐχθρὰ τοῖς ἀνθρώποις

XIX.

Α.—1. χρόνος ἰατρός ἐστι πάσης λύπης. 2. οἱ πολῖται τραχεῖαν ἔχουσι τὴν χώραν. 3. πάντα τὰ ἱμάτια μέλανα ἢν. 4. οἱ ἀγῶνές εἰσιν ἡδεῖς τοῖς ταχέσιν ἵπποις. 5. ὁ μὲν βίος βραχύς ἐστι, ἡ δὲ τέχνη μακρα. 6. οἱ ᾿Αθηναῖοι Θεμιστοκλέα φυγῆ κολάζουσιν. 7. αἱ τοῦ βασιλέως θυγατέρες χαρίεσσαί εἰσιν. 8. οἱ Πέρσαι ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων νικῶνται πολέμφ. 9. οἱ ὄνυχες τοῦ ὄρνιθός εἰσιν ὀξεῖς. 10. τὸν, βραδύν ἵππον μάστιγι τύπτει.

Β.—1. ἡ τέρψις αἰσχροῦ κέρδους ἐστὶ βραχεῖα. 2. ἡ βασίλεια τῷ μάντει χρυσὸν ἀσμένη δίδωσι. 3. πάντα τὰ ἄστη ἔχει ἰσχυρὰ τείχη. 4. ἡ Σωκράτους σοφία ὑπὸ πάντων θαυμάζεται. 5. οἱ γεωργοὶ φοβοῦνται τὸν βαθὺν ποταμόν.

XX.

Α.—1. τοις ἄφροσι πάντα χαλεπά ἐστι. 2. οἱ θεοί εἰσιν εὐμενεις τοις εὐσεβέσιν. 3. μέμφεται ὁ στρατηγὸς τοὺς ψευδεις λόγους τοῦ κήρυκος. 4. οἱ παιδες μνήμονές εἰσι τῶν γονέων. 5. οἱ στρατιῶται οὐκ ἢσαν ἔμπειροι γεωργίας. 6. δόρατα καὶ ἀσπίδας δίδωσι παντὶ τῷ στρατεύματι. 7. οἱ ἀκρατεῖς οὐκ εὐδαίμονές εἰσιν. 8. ὁ βασιλεὺς τὴν φύσιν ἔχει ἔγκρατῆ. 9. ὁ ἡγεμῶν τοὺς ἄρρενας παιδας ἀποκτείνει. 10. οἱ βαθεῖς ποταμοί εἰσι πλήρεις ἰχθύων.

Β.—1. λόγοις μὲν ἦσαν ἐγκρατεῖς, ἔργοις δὲ θρασεῖς. 2. οὕτε πειθοῖ οὕτε βία νικὰ δ βασιλεὺς τὸν φιλόσοφον. 3. ἐν τῆ, τραχεία χώρα εἰσὶν ἀσφαλεῖς λιμένες. 4. οἱ δίκαιοι κριταὶ οὕκ εἰσι συγγνώμονες τοῖς πλουσίοις καὶ τοῖς εὐγενέσι. 5. ἀγαθὴ δόξα πᾶσιν ἡδεῖά ἐστι.

XXI.

1. οἱ γεωργοὶ πένητες καὶ δυστυχεῖς ἦσαν. 2. ἡ πᾶσα πόλις τὴν τοῦ τυράννου δύναμιν φοβεῖται. 3. φιλοῦσιν οἱ νέοι τοὺς ἥλικας. 4. οἱ ἱερῆς μαντείας ἦσαν ἐπιστήμονες. 5. ὁ δίκαιος κριτὴς τούς τε εὐγενεῖς τούς τε ἀγνῶτας κολάζει.

XXII.

1. αἱ ταχεῖαι νῆες ἦσαν πλήρεις ἀνδρῶν. 2. ὁ παῖς τῆ χειρὶ τὸν κύνα τύπτει. 3. οἱ εὐσεβεῖς πολῖται διδόασι τίμην Διτ, τῷ βασιλεῖ τῶν θεῶν. 4. ὁ κριτὴς οὐκ ἢν εὔνους τοῖς μάρτυσιν. 5. τὰ τῆς θαλάσσης ὕδατά ἐστι βαθέα. 6. ἡ ἀνδρεία κόσμος παντὶ ἀνδρί. 7. οἱ μὲν πατέρες ἢσαν σώφρονες, οἱ δὲ υἱοὶ ἀκρατεῖς. 8. τὰ δόρατα τῶν ἱππέων ἐστὶν ὀξέα. 9. αἱ τοῦ γέροντος χεῖρες ἀσθενεῖς εἰσιν. 10. ἡ ἐπιμέλεια τῶν παίδων ταῖς γυναιξὶ δίδοται.

XXIII.

1. πάντες τον μέγαν βασιλέα φοβοῦνται. 2. ἐν τῆ ταχεία νητ εἰσι κολλοί ναῦται. 3. πρᾶον ἔχει το ἦθος ἡ βασίλεια. 4. οἱ πολλοί τοὺς

κόλακας φιλοῦσιν. 5. οἱ γραφεῖς ἦσαν ἀγνῶτες καὶ πένητες. 6. τὴν πόλιν ἔχουσι μεγάλην καὶ καλήν. 7. οἱ δειλοὶ στρατιῶται πολλὰ νυκτὸς φοβοῦνται. 8. ὁ τύραννος δίδωσι πολὺν χρυσὸν τῷ χαρίεντι ποιητῷ. 9. τὸ ἀληθὲς τῷ καλῷ συγγενές ἐστι. 10. πολλοὶ τοῖς δυστυχέσιν εἰσὶν ἐχθροί.

XXIV.

- Α.—1. δ φιλόσοφος εγκρατέστερός εστι των πολιτων. 2. οἱ Ἰνδοὶ παλαίτατον ἔθνος εἰσίν. 3. οἱ σοφώτατοι οὕκ εἰσι λαλίστατοι. 4. οἱ εὐσεβεῖς των ἀσεβων εὐδαιμονέστεροἱ εἰσι. 5. τὰ τῆς θαλάσσης ὕδατά ἐστι βαθύτερα τοῦ βαθυτάτου ποταμοῦ. 6. οἱ Ἑλληνες ῥήτορσιν εὐνούστατοι ἦσαν. 7. ἡ μάχαιρα τοῦ δόρατος ὀξυτέρα ἐστί. 8. ἡ τῆς βασιλείας θυγάτηρ ἦν χαριεστάτη. 9. οἱ υἱοὶ πλουσιώτεροἱ εἰσι τοῦ πατρός. 10. δικαιότατος ἦν καὶ ἐνδοξότατος πάντων των πολιτων.
- Β.—1. δ βίος Σωκράτους τοῦ φιλοσόφου ἢν ἀπλούστατος. 2. οἱ ὀλίγει ἐνίοτε σοφώτεροἱ εἰσι τῶν πολλῶν. 3. οἱ μὲν τῶν γεωργῶν πενέστατοἱ εἰσιν, οἱ δὲ εὐτυχέστεροι. 4. αἱ γυναῖκες ἀσθενέστεραί εἰσι τῶν ἀνδρῶν. 5. οἱ στρατιῶται πολέμου ἐμπειρότεροἱ εἰσιν ἢ γεωργίας.

XXV.

1. οὐδέν ἐστιν ἔχθιον πόλει ἀναρχίας. 2. τὰ μέγιστα δῶρά ἐστιν ήδιστα. 3. οἱ κύνες θάσσονές εἰσι τοῦ Ἱππου. 4. τὰ ἔργα τοῦ μεγάλου Βασιλέως αἴσχιστα ἢν. 5. οἱ θεοὶ εὐνούστεροἱ εἰσι τοῖς σώφροσιν ἢ τοῖς ἀκρατέσιν. 6. ὁ ἡγεμῶν ἐν τῆ ταχίστη νηὶ ἢν. 7. οἱ πολλοὶ μισοῦσι μὲν τοὺς φιλοσόφους, ἥδονται δὲ τοῖς ῥήτορσιν. 8. οἱ ὅρνιθες ὀξυτάτους ἔχουσι τοὺς ὄνυχας. 9. οἱ ἄνδρες τῶν γυναικῶν εἰσιν ἀνδρειότεροι. 10.οἱ λύκοι τὰ σώματα τῶν βοῶν κατεσθίουσι. 11. οἱ παῖδες τοῖς γονεῦσι φίλτατοἱ εἰσιν.

XXVI.

1. οἱ ἐν τῆ νήσφ εἰσὶν ἔχθιστοι τοῖς ἐν τῆ ἠπείρφ. 2. οἱ πλεῖστοι εἰσιν εἶνοι τοῖς πένησιν. 3. ἡ ἐγκράτεια ἄριστον δῶρόν ἐστι τῶν θεῶν. 4. οἱ πολῖται ἡδονται τῆ νῦν εὐτυχία. 5. ἐλάχιστοι οἱ ἄριστοι. 6. οὐδὲν αἴσχιόν ἐστιν ἀδίκου κέρδους. 7. αἱ θυγατέρες τῆς μητρὸς καλλίονές εἰσιν. 8. οἱ νῦν τὰ πάλαι μέμφονται. 9. ἡ ἀρετὴ τιμιωτέρα ἐστὶ πολλοῦ πλούτου. 10. οἱ κάκιστοί εἰσιν ἐνίοτε εὐτυχέστεροι τῶν ἀρίστων..

XXVII.

1. οἱ πολέμιοι μάχονται ἀνδρειότερον τῶν πολιτῶν. 2. οἱ στρατιῶται οἱ ἔσω τῶν τειχῶν τοῦς ἔξω οὐ φοβοῦνται. 3. τὴν ἀρετὴν εἶν καὶ σοφῶς ἐπαινεῖ. 4. ὁ ἡγεμῶν πορεύεται τάχιστα εἰς τὴν τῶν πολεμίων χώραν. 5. οἱ Πέρσαι οἱ πάλαι τοῖς Ελλησιν ἔχθιστοι ἦσαν. 6. οἱ σοφοὶ τὸν βίον πολὺ εὐδαιμονέστερον ἔχουσιν ἡ οἱ ἄφρονες. 7. ὁ φιλόσοφος ῥᾶον πειθοῖ ἡ βίᾳ

νικαται. 8. οἱ θεοὶ τοὺς εὐσεβεῖς μαλλον ἢ τοὺς ἀσεβεῖς φιλοῦσιν. 9. οἱ γεωργοὶ σαφῶς ἔμπειρότατοι γεωργίας εἰσί. 10. οἱ ἀληθεῖς μάρτυρες ἀδίκως κολάζονται ὑπὸ τοῦ κριτοῦ.

XXVIII.

1. εἰσὶν ἐν τῷ στρατεύματι ἐπτακισχίλιοι ἱππῆς καὶ ἄρματα διακόσια τριάκοντα ἔξ. 2. τὸ ἔτος δώδεκα μῆνας καὶ τριάκοσίας ἐξήκοντα πέντε ἡμέρας ἔχει. 3. τῆ τεταρτῆ καὶ εἰκοστῆ ἡμέρα τοῦ πέμπτου μηνὸς νικᾶται πᾶσα ἡ πόλις. 4. οὐδεὶς τὸν ἐνδοξότατον ἡήτορα μέμφεται. 5. ὁ τῶν πολιτῶν ἀριθμὸς ἦν ὀγδοήκοντα καὶ ἐνακόσιοι καὶ ὀκτακισχίλιοι καὶ τρισμύριοι. 6. μένουσιν ἐν τῷ στρατοπέδῳ δύο μῆνας καὶ ὀλίγας ἡμέρας. 7. οἱ νῦν φιλόσοφοι οὕκ εἰσι σοφώτεροι Πλάτωνος. 8. ὁ βασιλεὺς πεντακισχιλίους ὁπλίτας ἐκ τῆς πόλεως ἄγει. 9. ἡ ἐγκράτειά ἐστι πρώτη καὶ ἀρίστη πασῶν τῶν ἀρετῶν. 10. πολλὰς ἡμέρας οἱ στρατιῶται μάχονται ἀνδρειότατα.

XXIX.

1. οἱ ἀληθῶς σοφοὶ οὐκ ἐπαινοῦσι τὴν ἑαυτῶν σοφίαν. 2. δίδωσιν αὐτοῖς κάλλιστα δῶρα. 3. ὁ σαυτοῦ πατήρ σε μέμφεται. 4. οἱ Ἱπποι αὐτῶν τάχιστοἱ εἰσιν. 5. πάντες φύσει ἑαυτοὺς φιλοῦσιν. 6. αὐτὸν μὲν θαυμάζουσιν, ἡμᾶς δὲ μέμφονται. 7. ὁ ἀδελφός σου τὸν ἡγεμόνα ἡμῶν ραδίως νικᾶ. 8. δεκάτη ἡμέρα τοῦ τρίτου μηνὸς εἰς τὸ ἄστυ πορεύονται. 9. ὁ πατὴρ αὐτοῦ τὰ πρὶν ἔθη ἐπαινεῖ. 10. ὑμῖν, ὧ γεωργοί, οἱ θεοὶ πολλὰ ἀγαθὰ διδόασι.

XXX.

1. οἱ μὲν τῶν στρατιωτῶν δόρατα, οἱ δὲ μαχαίρας ἔχουσι. 2. οἱ ἀδελφοὶ ἀλλήλοις οὐκ ἦσαν εὐνούστατοι. 3. οἱ κάκιστοι παίδες τοὺς γονέας οὺ φιλοῦσιν. 4. πᾶς γεωργὸς ἐπαινεῖ τὰς ἑαυτοῦ ἀμπέλους. 5. τὰ σὰ ἔργα σεαυτῷ, οὐ τῷ πάσῃ πόλει, κλέος ἐστί. 6. ὁ ἀδελφὸς ὁ ἐμὸς τοῦ σοῦ ἰσχυρότερός ἐστι. 7. τὴν ὑμετέραν σοφίαν, ὧ ποιηταί, θαυμάζουσιν οἱ πολῖται. 8. οἱ πολέμιοι πεντακισχιλίοις ἱππεῦσι τὸ στράτευμα τὸ ἡμέτερον νικῶσι. 9. μέμφεται ἐμὲ μᾶλλον ἢ αὐτούς. 10. τρεῖς ἡμέρας ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἐν τῷ ἐμῷ οἴκῳ ἦν.

XXXI.

1. οἱ νόμοι ἐκεῖνοι δικαιότατοί εἰσι. 2. οἱ στρατιῶται φοβοῦνται ταῦτα τὰ τέρατα. 3. τἢ πρώτῃ ἡμέρα ὁ ἡμέτερος στρατηγὸς ὀγδοἡκοντα στάδια πορεύεται. 4. οῦτος (or οῦτος ὁ ἀνὴρ) λόγω μὲν ἀνδρειότατος ἦν, ἔργω δὲ δειλότατος. 5. ὁ πατὴρ ἐκεῖνος τοὺς ἑαυτοῦ υἱεῖς οὐ φιλεῖ. 6. τόδε τὸ δῶρον δίδωσι τῷ ἐμαυτοῦ ἀδελφῷ. 7. τοιαῦταί εἰσιν αἱ τῶν ποιητῶν γνῶμαι. 8. ταῦτα ἡδίω ἐστὶ σαυτῷ ἡ ἐμοί. 9. ἡδε ἡ πόλις τείχη ὑψηλότατα ἔχει. 10. οὐδεὶς ἐπαινεῖ τοιαῦτα.

XXXII.

1. δ ἐμὸς ἀδελφὸς αὐτός σε μέμφεται. 2. τὰ αὐτὰ οὐκ ἔστιν ἡδέα ἐμοὶ καί σοι. 3. ἔχουσιν αὐτοὶ οὐδέν. 4. οἱ ἄριστοι τὴν ἀρετὴν αὐτὴν φιλοῦσι. 5. οἱ παῖδες τῶν αὐτῶν γονέων πολλάκις ἀλλήλοις ἀνομοιότατοἱ εἰσιν. 6. δ στρατηγὸς τῆ ἑαυτοῦ χειρὶ ἀποκτείνει τον στρατιώτην. 7. ἐν τῆ αὐτῆ νήσω πολλὰ γένη ἐστὶ καὶ θηρῶν καὶ ὀρνίθων. 8. ἐκεινῷ τῷ ποιητῆ οὐδὲν ἐπαίνου ἡδιον ἦν. 9. αὐτὸς ἑαυτῷ ἔχθιστός ἐστι. 10. τρεῖς ἡμέρας δ ἡμέτερος ἡγεμῶν ἐν τῷ στρατοπέδω ἄκων μένει.

XXXIII.

1. τοῖς υίοῖς δίδωσιν ὅτι ἔχει. 2. ὀλίγοι εἰσὶν οι πενίαν ἐπαινοῦσι. 3. οι στρατιῶται οίδε, οῦς ὁ βασιλεὺς αὐτὸς ἄγει, ἐμπειρότατοι εἰσι πολέμου 4. οὐδείς ἐστιν ὅστις οὐχ ἑαυτῷ συγγνώμων ἐστίν. 5. ἀγαθῆ τινι τύχῃ οι πολέμιοι νικῶνται ὑπὸ τοῦ ἡμετέρου ἡγεμόνος. 6. τίνες εἰσὶν οι ἀληθῶς σοφοί; 7. ἀγαθόν τι ἀγαθῷ ἀνδρὶ διδόασιν οι θεοί. 8. οἴτινες φρόνιμοι εἰσιν ἀσφαλέστατοι εἰσιν. 9. τίνος πατρὸς καὶ μητρὸς ἔστιν ἡ νύμφη; 10. οι πολίται τοῦτον τὸν νεὰν θαυμάζουσιν, ἐν ῷ πολὺς χρυσός ἐστι.

XXXIV.

1. οἱ πολέμιοι ὑφ' ἡμῶν νικῶνται, Ίνα μὴ ἡμῶν αὐτῶν ἰσχυρότεροι ὧσιν.
2. ὁ δίκαιος κριτὴς ἐπαίνου ἀξιώτατος ἔσται. 3. χειμῶνος οἱ ναῦται ἄσμενοι ἐν τῷ πόλει μένουσιν. 4. μὴ τοιοῦτος ἔστω φίλος σοι. 5. τίς ἐστιν ὁ ποιητὴς, ὃν ὁ βασιλεὺς μάλιστα φιλεῖ; 6. ἔστι λυπηρόν τι ἐν κολακεία.
7. ἀνδρεῖοι ἔστε, στρατιῶται, ἀλλὰ μὴ λίαν θρασεῖς. 8. ἄρχοντες ταύτης τῆς πόλεως ἐσόμεθα, ἡ ὑπὸ τοῦ βασιλέως αὐτοῦ ἡμῖν δίδοται. 9. οὐδείς ἐστιν ὅστις ἀεὶ εὐτυχής ἐστιν. 10. νέος ἦσθα καὶ γέρων ἔσῃ.

XXXV.

1. πάντες ἀγαθοὶ εἶεν εὐτυχεῖς. 2. ἡ ἀγγελία, οὖσα ψευδής, αἰτία ἢν θανάτου τοῖς φύλαξι. 3. τὰ αὐτὰ τοῖς αὐτοῖς οὐκ ἀεὶ χρηστὰ ἔσται. 4. τίς ἐστιν ὅστις οὐχ ἡδεται τοῖς αὑτοῦ χρήμασιν; 5. ὁ υἱὸς ὁ σὸς εὐδαιμονέστερος εἴη σεαυτοῦ. 6. βραχύν τινα χρόνον ὅπλων ἐνδεεῖς ἢμεν. 7. ἐκεῖνος ὁ λιμὴν ἀσφαλέστατος εἶναι λέγεται. 8. τῶν νόμων ὑπήκοοι ὧμεν, οὑς ἡ πόλις δίδωσι. 9. τῆ πέμπτη ἡμέρα ἐν οἴκω σοφιστοῦ τινος ἢμεν. 10. μὴ φίλος τοῖς κακοῖς ἴσθι.

XXXVI.

Α.—1. οἱ ποιμένες κύνας τρέφουσιν, Ίνα τοὺς λύκους ἀπὸ τῶν προβάτων ἀπερύκωσιν. 2. τῆς ἐλευθερίας ἡν ἔχομεν ἄξιοι ὧμεν. 3. μὴ διάβαλλε τὸν πατέρα αὐτοῦ. 4. θέρους ἔφερον ῥόδα εἰς τὴν πόλιν οἱ ἐν ἀγροῖς. 5. μὴ φεύγετε, ὧ πολῖται, ἀλλ' ἀνδρείως ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἀποθνήσκετε. 6. οἱ ἱππῆς ἐπεβούλευον τῷ ἑαυτῶν ἡγεμόνι. 7. ἐκεῖνος οὐκ ἀεὶ εὐδαιμονέστατος ὅστις πλεῖστον πλοῦτον ἔχει. 8. οἱ Πέρσαι βωμοὺς τοῖς θεοῖς οὐχ Ἱδρυον. 9. ὁ κριτὴς κολαζέτω τὸν φονέα θανάτω. 10. τίνες πρὸ τῆς μάχης ἀπέφευγον;

Β.—1. οὐ ράδιον ἐστι ταῦτα φέρειν. 2. ἡγγέλλομεν τὴν νίκην ἵνα οἱ πολῖται χαίροιεν. 3. διώκωμεν τοὺς φεύγοντας. 4. ὁ πατὴρ τοὺς παῖδας σοφῶς παιδεύοι. 5. οἱ εὐγενεῖς ὄντες οὐκ ἀεὶ ἀξιώτατοἱ εἰσιν ἄρχειν. 6. ὁ τύραννος τοὺς ἀρίστους ἐκ πόλεως ἐξέβαλλεν. 7. οἱ νέοι χρηστὸ μανθανόντων. 8. μὴ ἐκεῖνον τὸν στρατιώτην κόλαζε, τον ὁ στρατηγὸς αὐτὸς οὐ μέμφεται. 9. μὴ τὴν δόξαν δειλίας λαμβάνοιμεν. 10. ἐν ἐκείνῃ τῆ πόλει μένε, ἐν ἡ εὖ πράσσεις.

XXXVII.

- Α.—1. δ σδς άδελφδς ἐπαίδευε τοὺς παίδας ἐπιμελέστατα. 2. οὐδείς ἐστιν ὅστις ψεύστη πιστεύσει. 3. οἱ πολῖται, τὸν τύραννον φονεύσαντες, ἐλεύθεροι ἔσονται. 4. τίνες ταύτην τὴν ὅδον ἐκώλυσαν; 5. οἱ τὴν συμμαχίαν λύσαντες κολάζονται φυγῆ. 6. δένδρα ἐφυτεύσαμεν, ὧν ἡμεῖς αὐτοὶ τὸν καρπὸν οὐκ ἔχομεν. 7. ὁ στρατηγὸς ἐκέλευσε τοὺς γυμνῆτας ἐντῷ στρατοπέδῳ μένειν. 8. τὴν ἐπιβουλὴν μήνυσον τῷ ἄρχοντι αὐτῶ. 9. μηδεὶς τοιαύτην ἀγγελίαν ἀκούσαι. 10. ὁ τύραννος συνέλεγε στρατιώτας, ἵνα τοὺς ἀρίστους πολίτας φονεύσαι.
- Β.—1. οἱ στρατιῶται ἐκ τῆς πόλεως πορεύονται, ὡς τοὺς νεκροὺς θάψοντες. 2. ὁ ποιητὴς κάλλιστον δρᾶμα ἔγραψε. 3. ἐδιώξαμεν δρόμως τοὺς φεύγοντας. 4. οὐδεὶς ἃν πείσαι με ἐκείνοις πιστεῦσαι. 5. ὁ στρατηγὸς, συλλέξας στράτευμα, ἔσωσε τὴν πόλιν. 6. κελεύσομεν τὸν παῖδα τὴν ἐπιστολὴν γράψαι. 7. τὸν δοῦλόν σου εἰς τὸν οἶκον πέμψον. 8. οἱ τὸν θησαυρὸν κλέψαντες ἔκρυψαν ἐν τῆ γῆ. 9. οἱ μὲν γεωργοὶ τὰ δένδρα ἐφύτευσαν, οἱ δὲ πολέμιοι κατέκοψαν. 10. θέρει οἱ παῖδες πλέξουσ στεφάνους ἀνθῶν.
- C.—1. τον τύραννον ἀποκτείναντες, οὐ δουλείαν ὑπομενοῦμεν. 2. δειλοὶ στρατιῶται τὴν πατρίδα ἤσχυναν. 3. ὁ πατὴρ ὁ σὸς ἐπέρανε χαλεπώτατον ἔργον. 4. μὴ ψευδεῖς λόγους, ὧ πολῖται, ἐν τῷ ἀνδριάντι ἐγγράψητε. 5. ἐν πόλει ἔμεινεν ὡς στράτευμα ἀθροίσων. 6. ἔκόντες τοῖς φυγάσιν ἀμυνοῦμεν. 7. τὴν ὁδὸν ἡμῖν αὐτὸς ἐσήμηνεν. 8. ὁ βασιλεὺς ἔταξε τοὺς ἱππέας, οῦς ὁ σὸς υίὸς ἄγει. 9. τίς τὴν νίκην ἤγγειλε τοῖς τὰ τείχη φυλάσσουσι; 10. ἀποστελοῦμεν τριακοσίας ναῦς ἐπὶ τοὺς Πέρσας.

XXXVIII.

1. δ λιμην λέγεται τον εἴσπλουν ἔχειν ράδιον. 2. δ στρατηγος ήθροικοστράτευμα ὡς τοὺς βαρβάρους ἐκβαλῶν. 3. ἐκεκελεύκη τοὺς δούλους σπείρειν ἵνα θερίζοιμί ποτε. 4. δ πατηρ, σοφὸς ὧν, της τῶν παίδων παιδείας πεφρόντικεν. 5. μεῖνον σὺν ἐμοί, καὶ τὸν ἐμὸν οἶκον φύλαξον. 6. τὰ ὅπλα διεσεσώκειν ἐπιμελέστατα. 7. οἱ ὑμᾶς φεύγειν πεπεικότες ἄφρονές εἰσιν. 8. τὰς τριήρεις νυκτὸς ἀποστελοῦμεν. 9. ἡ σάλπιγξ ήγειρε τοὺς καθεύδοντας. 10. τὴν νίκην ἡγγέλκεμεν ἵνα τὴν πᾶσαν πόλιν εὐφράναιμεν.

XXXIX.

1. δ παῖς τὸν κύνα ἀμφοῖν τοῖν χεροῖν ἐπεπλήγει. 2. οὐδὲν πέπραχας εξιον θανάτου. 3. πέντε ἡμέρας ἐπεφυλάχεσαν σπουδαιότατα τὸ φρούριον. 4. οἱ φύλακες οἱ τὸν τύραννον πεφονευκότες ὑπὸ τοῦ δημοῦ ἐπαινοῦνται. 5. οἱ ἐν τῷ πόλει εἰς τὰς ναῦς ἀποπεφεύγασιν... 6. μἡ τοιούτῳ ἀνδρί, δι πολῖται, τὴν μεγίστην τίμην νείμητε. 7. ὁ γεωργὸς πεφύτευκε δένδρα, διν ἄλλοι ἔχουσι τὸν καρπόν. 8. τίς περανεῖ τόδε τὸ ἔργον; 9. ὁ ἡγεμων αὐτὸς λέγεται τοὺς ὁπλίτας τεταχέναι. 10. σεαυτὸν μᾶλλον ἡ ἐμὲ βέβλαφας.

 ${
m XL}.$

1. εἰς τὴν τῶν πολεμίων χώραν εἰσβαλόντες, ταχὺτὸν πόλεμον καταλύσομεν. 2. δ θεὸς τὴν ψυχὴν τοῦ σώματος ἐχώρισεν. 3. αἱ γυναῖκες κατέφυγον εἰς τὸν νεών. 4. μὴ τὴν ἐπιβουλὴν τῷ τυράννῳ φῆνον. 5. ὁ στρατηγὸς φυγὼν τὸ στράτευμα ἀπέβαλε. 6. οἱ εὖ πεπραγότες οὐκ ἀεὶ μνήμονές εἰσι τῶν πενήτων. 7. ὁ ἄγγελος τὴν νίκην μεγάλῃ φωνῆ κεκήρυχεν. 8. μηδεὶς ὑμᾶς πείσαι, ὧ πολῖται, τοὺς ὑμετέρους οἴκους καταλιπεῖν. 9. οὐκ ἢμύναμεν τοῖς διώκουσιν. 10. χάριν τύχῃ ἐχόντων οἱ ἀποπεφευγότες.

XLI.

Α.—1. οἱ ὑπὸ τῶν κακῶν θαυμαζόμενοι πολλάκις αὐτοὶ κακοί εἰσιν.
2. εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ ὅπλα νυκτὸς ἐφέρετο. 3. πέπομφά τινα ἐγεροῦντα τοὺς καθεύδοντας. 4. μήποτε κακίων νομίζοιο τοῦ σοῦ πατρός. 5. πρέσβεις ἐξεπέμποντο ὑπὸ τῶν Περσῶν πρὸς τοὺς Ἑλληνας. 6. βέβλαφεν ἑαυτὸν Ἱνα ὑφ' ἡμῶν πιστεύηται. 7. οἱ Δωριῆς ἐνομίζοντο ἀνδρειότεροι εἶναι τῶν Ἰώνων. 8. μὴ αἰσχύνωμεν τοὺς τὴν ἡμετέραν πόλιν κτίσαντας.
9. αἱ νῦν στάσεις βαρύτεραί εἰσι τοῦ πρὶν πολέμου. 10. οἱ πιστοὶ τῶν ἀπίστων χωριζέσθων.

Β.—1. μη γίγνου φίλος τοῖς κακοῖς. 2. οἱ κύνες τῷ ποιμένι πρὸς ἄκρον τὸν λόφον ἔπονται. 3. βουλεύεσθε, ὅ πολῖται, περὶ τῆς ὑμῶν αὐτῶν σωτηρίας. 4. μήποτε βουλοίμεθα αἴρεσθαι τοσοῦτον πόλεμον. 5. οἱ πολῖται τῷ κριτῆ ἐχαλέπαινον, καίπερ δικαίῳ ὅντι. 6. ἐκελεύσαμεν τὸν παῖδα πολλὰ μανθάνειν ἵνα σοφώτερος γίγνοιτο. 7. οἱ μὴ εὖ βουλευόμενοι οὐκ εὖ πράξουσιν. 8. τὴν ἄμπελον φυτεύσαντες, τὸν καρπὸν προσεδέχοντο. 9. πείθου θεῷ μᾶλλον ἡ ἀνθρώποις. 10. ὁ φίλος σου φαίνεται κακῶς πεπραγέναι.

XLII.

Α.—1. μηδείς κελεύση τοὺς δούλους παρασκευάζεσθαι ὅπλα. 2. οἱ βόες ἐτέθυντο Διἱ, τῷ μεγίστῳ τῶν θεῶν. 3. ἐπορευόμεθα ἀμελῶς διὰ τῆς χώρας, καίπερ ἐχθρᾶς οὕσης. 4. οἱ βωμοὶ οἱ ὑπὸ τούτου τοῦ βασιλέως ἱδρυμένοι πολλὰ δῶρα δέχονται. 5. πειθώμεθα τοῖς εὖ βεβουλευμένοις. 6. φαίνεται τῆς πορείας κεκωλύσθαι. 7. οἱ ᾿Αθηναῖοι εἰς φυγὴν ἔτρεψαν τοὺς εἰς ᾿Αττικὴν εἰσβαλόντας. 8. τῶν στρατιωτῶν οἱ μὲν πεφόνευνται, οἱ δὲ ἀποπεφεύγασιν. 9. οἱ εἴσπλοι τοῦ λιμένος ναυσὶν ἐκέκλειντο. 10. οὐ δείς ἐστιν δστις οὐ βούλεται εὖ πράττειν.

- Β.—1. ἐν μέση τῆ πόλει μέγιστον στράτευμα ἤθροισται. 2. οἱ πολῖται χαλεπῶς κινδύνου ἀπηλλαγμένοι ἦσαν. 3. ἡ ἄρχη τῷ σῷ ἀδελφῷ αὐτῷ ἐπιτέτραπται. 4. τὸ ὑπὲρ τῆς πόλεως ἀποθνήσκειν ἐνομίζετο ὑπὸ τῶν πάλαι εἶναι εὐκλεέστατον. 5. κέρδους ἐλπίδι ὁ ῥήτωρ διέφθαρται. 6. μὴ παυώμεθα ἀμύνοντες τοῖς δυστυχέσιν. 7. ἀπεστείλαμέν τινα τοὺς μάρτυρας ἐλέγξοντα. 8. ἡ μάχη ἤγγελτο ὑπὸ τῶν* φυγόντων. 9. οἱ ᾿Αθηναῖοι πόλεις ἔκτισαν μεγάλας καὶ εὖ τετειχισμένας. 10. ὁ δοῦλος πολὺν χρόνον ὑπὸ τοῦ δεσπότου τέθραπται.
- Ο.—1. ἐπείσαμεν τοὺς ἐν τῆ νήσω πέμψαι ναῦς. 2. τί ἐστιν αἴσχιον στρατηγῷ τοῦ ἀμελῶς πορεύεσθαι; 3. πεφυλάχαμεν τοὺς νόμους οἱ ἡμῖν ὑπὸ τῶν προγόνων καταλελειμμένοι εἰσί. 4. ἐπιτήδεια εἰς πόλιν νυκτὸς ἐκεκόμιστο. 5. ὁ ποιητὴς ἐν τῆ ἀγορῷ τέθαπται. 6. αἰρόμεθα τὸν πόλεμον ὡς ὑμᾶς δουλείας ἀπαλλάξοντες. 7. τοιαῦτα λέγεται ἡγγέλθαι ὑπὸ τοῦ κήρυκος. 8. οἰκ ἐβούλοντο δέχεσθαι τὰ γεγραμμένα. 9. τὸ φρούριον πρὸ τοῦ πολέμου κατέσκαπτο. 10. οἱ πρέσβεις περὶ εἰρήνης ἀπεσταλμένοι εἰσίν.

XLIII.

1. διέσωσαν την πόλιν, τὰ τείχη φυλάσσοντες. 2. ηναγκάσθημεν εἰρήνην δέχεσθαι. 3. οἱ νεανίαι ἐπήρθησαν τῆ εὐτυχία. 4. μετ' ὀλίγον χρόνον οἱ νησιῶται ληστείας παυθήσονται. 5. ἀπεστάλκαμεν πρέσβεις ἴνα αἱ σπονδαὶ μὴ λυθῶσιν. 6. ὁ παῖς ἔχαιρεν ἱππεύειν μανθάνων. 7. μὴ οἱ πολῖται ταραχθεῖεν τῷ νῦν κινδύνω. 8. τὸ μηδὲν θαυμάζειν οὐ νομίζεται σημεῖον σοφίας εἶναι. 9. οὐδεὶς τὰ ἀγγελθέντα (οτ ἡγγελμένα) ἤκουσε. 10. οἱ ἔμποροι εὐφρανθεῖεν ὰν εὖ πράττοντες.

XLIV.

1. σωθησόμεθα φεύγοντες. 2. πῦρ ἐκλάπη ἀπ' οὐρανοῦ ὑπὸ Προμηθέως.
3. ὁ Ἰππος μάστιγι ὑπὸ τοῦ δούλου ἐπλήγη. 4. ὁ τοῦ βασιλέως υίὸς ὡς ἐπιμελέστατα τραφήσεται. 5. ἡ ἐπιστολή, καίπερ γραφεῖσα, οὐκ ἐπέμφθη.
6. ὁ στρατηγός, χρυσῷ διαφθαρείς, οὐκ ἐξήγαγε τὸ στράτευμα. 7. τὸ μὴ ἐν κινδύνοις καταπλαγῆναι τοῖς πλείστοις χαλεπόν ἐστι. 8. οὐδεὶς τῶν φιλοσόφων τῶν νῦν σοφώτερος Πλάτωνος φανήσεται. 9. ἡ φάλαγξ ἀπ' ἐσχάτου τοῦ λιμένος ἐξετάθη. 10. ὁ πολλάκις ἐψευσμένος οὐ πιστευθήσεται.

XLV.

1. ἐπιτηδείων νυκτὸς εἰσκομισθέντων, ἡ πόλις ἐσώθη. 2. τοιαῦτα ὑπὰ ἐμοῦ οὕποτε λελέξεται. 3. μηδεὶς πιστευέτω (οτ πιστεύση) τοῖς ψευδῆ ἀγγέλλουσι. 4. Σωκράτην Ἱππίου σοφώτερον κεκρίκαμεν. 5. τῶν ἱερῶν καλῶν ὅντων, ἀγάθὴν τύχην προσδεχόμεθα. 6. οἱ νέοι ὡς ἄριστα παιδευθεῖεν. 7. ὁ ληστὴς, τὸν χρυσὸν κλέψας, ἔφυγεν. 8. τῶν φυλάκων ἀποκτεινάντων τὸν τύραννον, ἡ πόλις πᾶσα ἐταράχθη. 9. αἱ πύλαι πρὸ νυκτὸς κεκλείσονται διὰ τὴν εἰσβολήν. 10. τὸ μὴ πείθεσθαι τοῖς σοφοῖς ἐστι σημεῖον μωρίας.

XLVI.

1. οἱ φυγάδες τὰληθὲς ἡμῖν οὐκ ἀποκρινοῦνται. 2. τὸ ἔργον δοκεῖ ὡς βραδύτατα πεπεράνθαι. 3. τοῦ ἡγεμόνος κελεύσαντος, ἀπέβαλον τὰς ἀσπίδας. 4. καίπερ πολλῶν παρόντων, οὐδὲν ἐπράχθη. 5. σοφόν τι παρὰ σοφοῦ ἀκούση. 6. φυλαξόμεθα τοὺς πείσαντας ἡμᾶς τὸν πόλεμον αἴρεσθαι. 7. ὑμῶν, ὡ πολῖται, εὐελπίδων γιγνομένων, ταχέως ἀμυνούμεθα τοὺς πολεμίους. 8. παρὰ τὰς σπονδὰς ἡναγκάσθη μάχεσθαι. 9. τῶν τειχῶν ὄντων ἰσχυρῶν, μεῖζον στράτευμα ἀθροίσομεν. 10. οὐδείς ἐστιν ὅστις οὐκ ὰν χαίροι εὖ πράττων.

XLVII.

1. πρό της στρατείας επιμελώς εβουλεύσαντο οι πολίται. 2. τών σπονδών άγγελθεισών, επαυσάμεθα τοῦ πολέμου. 3. ἀνδρείως, ὡ στρατιώται, ἀμύνασθε τοὺς πολεμίους. 4. ἐσήμηναν τὴν γνώμην ἄμφω τὼ χεῖρε αἴροντες (οτ ἄραντες). 5. οι ἀληθώς ἀποκρινάμενοι ἀπελύθησαν. 6. νέος ών, τῆ δμιλία τῶν νέων ήδετο. 7. ὁπλίτας ἀπεστάλκαμεν τὴν χώραν καταστρεψομένους. 8. καίπερ τοῦ κινδύνου μεγάλου ὄντος, τοῦ πράγματος οὐχ ἡψαντο. 9. ἀφύλακτον λελείψεται τὸ φρούριον. 10. ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ὡς εὐδαιμονέστατα πράσσοι.

XLVIII.

1. δ τύραννος φύλακας εἰς τὸν ἑαυτοῦ οἶκον εἰσηγάγετο. 2. πέπεικεν ἡμᾶς τὴν ἡμετέραν πόλιν τείχεσι περιβαλέσθαι. 3. ἆρ' οὐχ οἱ νόμοι γεγραμμένοι εἰσὶν ὑπ' αὐτοῦ τοῦ βασιλέως; 4. ὑμῶν μὴ ἑτοίμων ὄντων, τῆς πολιορκίας οὐχ ἁψόμεθα. 5. ἆρα μὴ καλόν ἐστι στρατηγῷ ἐκ μάχης ἐκφυγεῖν; 6. τὰ δένδρα κατακεκόψεται ὑπὸ τῶν εἰς τὴν χώραν εἰσβαλλόντων. 7. ἢ οἱ νεκροὶ ἔξω τῆς πόλεως ταφήσονται; 8. ὁ κριτής, ἄτε ἄδικος ἄν, θανάτῳ ἐκολάσθη. 9. ἐβούλετο ὅτι πλεῖστα χρήματα τοῖς παισὶ καταλιπέσθαι. 10. οἱ μὲν τῶν δούλων ἐν ἔθεσιν ἀμείνοσιν, οἱ δ' ἐν χείροσι τεθραμμένοι ἢσαν.

XLIX.

1. ποι τραπώμεθα εν τοσούτω κινδύνω; 2. οι στρατιωται ετελεύτησαν, ἀνδρείως ὑπερ της πατρίδος μαχόμενοι. 3. είθε δρώη & βούλεται. 4. μη ἀποκρινώμεθα τοις τοιαυτα ερωτωσιν. 5. πλείστα εθνη ενενικήκειν ໃνα δυνατώτερος γίγνοιτο. 6. το σιωπαν ενίστε συμφορώτερον εστι του λέγειν. 7. αἰτίαι πολλαὶ ἀνθρώπους εἰς στάσιν δρμωσιν. 8. οὐδεὶς τολμα τώ τυράννω ἐπιβουλευσαι, καίπερ ἀδικωτάτω ὅντι. 9. τουτο ἔπραξεν ὡς ἀπατήσων σε. 10. παιδες, τοὺς γονέας ἀγαπατε.

T.

1. ἐκ τοῦ στρατοπέδου ἐξωρμῶντο ὡς ἀμυνοῦντες τοῖς ἐν πόλει.
2. πότερον ὁ μάρτυς τὴν ἐπιβουλὴν φανεῖ ἡ σιωπήσει; 3. οἱ ἀγαθοὶ τειράσονται ἀμείνους γίγνεσθαι. 4. εἴθε τιμῷτο ὁ φιλόποφος ὑπὸ τοῦ

βασιλέως. 5. τοῦ στρατηγοῦ πεφευγότος, ποῖ πορευώμεθα; 6. ἆρ' οὐ θάνατον μηχανῷ τοῖς αἰχμαλώτοις; 7. στράτευμα συλλέξαντε, τὰ στρατηγὰ ἐνικηθήτην τῷ δεκάτῃ ἡμέρᾳ. 8. τοὺς πρέσβεις χρυσῷ ἐπειρᾶτο διαφθεῖραι. 9. κελεύσομεν τοὺς στρατιώτας διὰ τὴν ἔνδειαν τῷ τῶν συμμάχων σίτῳ χρῆσθαι. 10. οἱ ἡπατημένοι οὕ σοι πάλιμ πιστεύσουσι.

LI.

1. τοῖς ἐπὶ τῶν τειχῶν ἐβοηθοῦμεν. 2. οὐ πἴστεύω σε τολμήσειν τοῦτο πράσσειν. 3. ἀδικεῖτε, ὧ πολῖται, τοὺς ῥήτορας ἐκβάλλοντες. 4. ἄτε τοῦ πλοῦ μακροῦ ὄντος, ἐκ τοῦ λιμένος πρὸ ἡμέρας πλέομεν. 5. ἐπόνουν ἵνα κινδύνου ἀπαλλαχθεῖεν. 6. μὴ ἀθυμεῖτε, στρατιῶται, περὶ τῆς μάχης. 7. λέγει τις τοὺς ᾿Αθηναίους ταύτην τὴν πόλιν κτίσαι. 8. πιστεύω τὸν βασιλέα πειράσεσθαι ἡμῖν βοηθεῖν. 9. ὁ ἀδελφός μου, καίπερ πένης ὧν, ἀεὶ ἡμέλει πλούτου. 10. ἐπαινοῦμεν τόνδε τὸν ποιητήν, οὖ οἱ λόγοι κλέος εἰσὶ τῆ ἡμετέρα πόλει.

LII.

1. δ Πέρσης, φοβούμενος θάνατον, προσεποιείτο Έλλην είναι. 2. ἐκείνος δ στρατηγὸς ὑπὸ τῶν ἑαυτοῦ στρατιωτῶν κατεφρονείτο. 3. πολλάκις ἐκείνους μισοῦμεν οῦς φοβούμεθα. 4. νομίζω σε τοὺς θεοὺς οὺχ ἱκανῶς αἰδεῖσθαι. 5. δ φίλος δ σὸς πιστεύει αὐτὸς μὲν σοφώτατος είναι, ἄλλους δὲ μώρους. 6. οἱ ἡμελημένοι (οτ ἀμεληθέντες) νόσω ἀπέθνησκον. 7. ὁ ἡήτωρ ἡλπιζεν ὑπὸ τοῦ βασιλέως τιμηθήσεσθαι. 8. ἐδεῖτο ἡμῶν μὴ ἀδικεῖν τοὺς συμμάχους. 9. οἱ νενικηκότες μὴ μέγα φρονούντων. 10. δ δοῦλος ἔφασκεν ὑπὸ τοῦ δεσπότου ἀπολυθῆναι.

LIII.

1. χρη τον στρατιώτην διὰ την ἀρετην ἐπαινεῖσθαι. 2. παρασκευάζεσθε ὅπλα, πολῖται, καὶ την πατρίδα ὑμῶν ἐλευθεροῦτε. 3. δεῖ ἡμᾶς τοὺς ἄλλους συμμάχους μη δουλοῦν. 4. ἄρά σοι δεδήλωκεν ἃ πέπρακται; 5. ἡ τύχη ταπεινοίη τοὺς ἀδικοῦντας. 6. οἱ πρέσβεις ὡμολόγησαν διαφθαρηναι δώροις. 7. ὁ μάντις ἐστεφάνου τὸ ἱερόν, ὡς θύσων. 8. πρέπει φιλόσοφον πλούτου καταφρονεῖν. 9. νομίζομεν τοὺς ἀρετην ζηλοῦντας εἶναι ἀρίστους. 10. ἄρα μη χρη τοὺς πονηροὺς τιμῶν; 11. οἱ πλούσιοι ἐνίστε προσποιοῦνται πένητες εἶναι.

LIV.

1. Εφασκε τον όρκον ύπο τοῖν στρατηγοῖν βεβαιωθῆναι. 2. δεῖ τοὺς στρατιώτας το στρατόπεδον φυλάσσειν ἐπιμελέστερον. 3. μὴ ἐναντιοῦσθε, πολῖται, τοῖς βουλομένοις ὑμῖν ἀμύνειν. 4. φοβοῦμαι μὴ ὑπο τούτων καταφρονώμεθα, οὺς πρότερον ἐνικήσαμεν. 5. ἠλπίζομεν αὐτον ζημιωθήσεσθαι. 6. οὐδὲν σαφῶς δεδήλωται ὑπο τῶν πρέσβεων. 7. ἐν ἀγῶνι νικήσας ἐστεφανοῦτο. 8. φάσκουσιν ἡμῖν βοηθῆσαι. 9. μὴ ὁ βασιλεὺς, καίπερ ἰσχυρότερος ὧν, τῷ φιλοσόφῳ ἐναντιούσθω. 10. οὐ συμφέρει τοὲς αἰχμαλώτους ἐλευθεροῦσθαι.

LV.

1. ἀποβαλὼν τὴν ἀσπίδα, ὑπὸ πάντων ἐγελάσθη. 2. τῆς ἐνδείας μεγάλης οὕσης, σῖτον εἰς τὴν πόλιν κομιοῦμεν 3. ἄρα μὴ χρὴ τὸν προδότην τιμᾶσθαι; 4. λέγει τὰς πύλας πρὸ νυκτὸς κλεισθῆναι. 5. ὁ βασιλεὺς συγκαλεῖ τοὺς στρατηγοὺς ἴνα αὐτοῖς συμβουλεύηται. 6. τἰς ἐστιν ὅστις οὐ τοιούτου ἀνδρὸς καταψηφιεῖται; 7. τὴν μάχαιραν ἔσπασεν ὡς ἀποκτενῶν τὸν ὅμηρον. 8. νομίζειν δοκεῖς αὐτὸς μὲν εἶναι σοφός, ἄλλους δὲ μώρους. 9. οἱ πολέμιοι δισχιλίους ὁπλίτας εἰς τὴν ἡμετέραν χώραν ἐκβιβῶσιν. 10. ὁ γέρων ἐπήνεσε τοὺς ἐστεφανωμένους (οτ στεφανωθέντας).

LVI.

1. ἐλήλεκται μὲν ὁ μάρτυς, ἀποκρίνεται δὲ οὐδέν. 2. τὴν πόλιν ἑωρῶμεν, ἡν οἱ ἡμέτεροι πρόγονοι ἔκτισαν. 3. ὁ βασιλεύς, πεισθεὶς (οτ πεπεισμένος) δώροις, τοὺς φυγάδας εἴασε μένειν. 4. ὁ ἄγγελος ἀναπαυσάμενος ἡδη ἐγρήγορεν. 5. τῶν πολεμίων πλησιαζόντων, ἀνειλκύσαμεν τὰς ναῦς. 6. προσποιεῖται οὐδὲν ἀκηκοέναι περὶ τῆς μάχης. 7. καίπερ πένης ἄν, τοὺς φίλους εἰστία. 8. ὰ ἐωράκεσαν οὐκ ἔφηναν. 9. τὰς πύλας ἀνέφγον ἵνα τοὺς φεύγοντας σώζοιεν. 10. μηδεὶς πιστευέτω (οτ πιστεύση) τοὺς θεοὺς ἀμελεῖν τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων.

LVII.

- Α.—1. δ τύραννος ἐφοβεῖτο μὴ οἱ πολῖται ἀποσταῖεν. 2. τῶν σπονδῶν λυθεισῶν (οτ λελυμένων), ἡ πόλις πᾶσα εἰς μέγιστον κίνδυνον κατέστη. 3. δ βασιλεὺς ἐκέλευσε τοὺς ἀναστάντας σιωπᾶν. 4. πρὸ τῶν πυλῶν φύλακας καταστήσομεν ἵνα μὴ πολιορκώμεθα. 5. δμολογοῦμεν τοὺς ὑμετέρους συμμάχους ἀποστῆσαι. 6. πρέπει αὐτοὺς ἱστάναι ἀνδριάντα τοῦ ποιητοῦ. 7. εἴθε ἡμῖν παρασταίη. 8. τρόπαιον στήσαντες ἀπεχώρησαν. 9. οἱ ἀποστάντες λέγονται νικηθῆναι. 10. μὴ δ βασιλεὺς τὸν ξαυτοῦ υίὸν εἰς ἄρχην καθιστάτω.
- Β.—1. τρία ἐστὶν ἐξ ὧν πᾶσα πόλις συνέστηκεν. 2. ἤλπιζόν σε ἀν εὐτυχῆσαι. 3. παρήνεσε τοὺς περιεστῶτας βοηθῆσαι τῷ γέροντι. 4. οἱ ὑπήκοοι, ὑπὸ τῶν ἀρχόντων ἤμελημένοι (οτ ἀμεληθέντες), ἀφεστᾶσιν. 5. πολέμου καθεστῶτος, οἱ γεωργοὶ σῖτον οὐκ ἔσπειραν. 6. ὁ φιλόσοφος εἰς μεγάλην ἀπορίαν κατέστη ὑπὸ τῶν ἐρωτώντων.

LVIII.

1. ἀνίστατο ὡς δηλώσων τὴν γνώμην. 2. οὐδείς σοι παρίσταται τοιαῦτα πράττοντι. 3. ἐπαγγέλλεται μὴ τοὺς φυγάδας διώξεσθαι. 4. οἱ πολῖται ἐκόντες τὸν Σόλωνα ἄρχοντα κατεστήσαντο. 5. ἱστάσθω ὁ ἀνδρίας ἐν τῆ ἀγορῷ αὐτῷ. 6. προσποιοῦνται πολλὰς πόλεις ἀφεστάναι. 7. οἱ περιεστῶτες δοκοῦσιν οὐδὲν ἐωρακέναι. 8. ὁ Κῦρος ὑπὸ τοῦ πατρὸς σατράπης κατεστάθη. 9. οὐ χρὴ τοὺς νικωμένους (οτ νικηθέντας) τρόπαιον ἱστάναι. 10. στάσεις πῶσαν πόλιν εἰς δυστυχίαν καταστήσουσι.

LIX.

1. δ τύραννος οὐκ ἐμμενεῖ τοῖς νόμοις, οὕς τέθηκεν. 2. οἱ θεοὶ μεγίστους πόνους τῷ Ἡρακλεῖ ἐπέθεσαν. 3. μηδὲν πρόσθες τοῖς νῦν λεγομένοις. 4. ἀναθήσομεν τὸ πέμπτον μέρος τῆς λείας τῷ Διί. 5. ὁ στρατηγὸς προὔθηκεν ἄθλα τοῖς ἄριστα τοῖς ὅπλοις χρωμένοις. 6. μᾶρ' οὖ πόλεμος τοὺς τῶν ἀνθρώπων τρόπους μετατίθησι; 7. εἴθε κλέος περιθείη τῷ ἑαυτοῦ γένει. 8. οἱ ἀφεστῶτες προσποιοῦνται ἡμῖν εἶναι εὖνοι. 9. μπώπτευον αὐτὸν τὴν πόλιν εἰς ὀλιγαρχίαν καταστήσειν. 10. χρὴ τον νόμους τιθέντα αὐτοῖς καὶ πείθεσθαι.

$\mathbf{L}\mathbf{X}$

1. (ἄτε) τῶν πολεμίων ἀναχωρούντων, τὰ ὅπλα καταθώμεθα. 2. ἀκηκόαμεν ὅτι τὰ χρήματα οὐκ ἀνετέθη. 3. ἐφοβεῖτο μὴ τῷ πόλει νυκτὸς ἐπιθεῖντο. 4. λέγεται περιθέσθαι ὁ Ἡρακλῆς τὴν δορὰν τοῦ λέοντος ὁν ἀπέκτεινεν. 5. ἀπεκρίνατο ὅτι τῷ τρίτῃ ἡμέρα ἄγγελον πέμψοι (οτ πέμψει). 6. οἱ ἄρχοντες τὰ τῆς πόλεως θέσθων ὡς βεβαιότατα. 7. τοῦ κριτοῦ τὴν νίκην κηρύξαντος, ὁ νεανίας ἐπέθετο τὸν στέφανον. 8. ἠγγέλθη ὅτι `οἱ ἱππῆς πλησιάζοιεν (οτ πλησιάζουσι). 9. οἱ πολῖται βουλευσάμενοι τοῦτον τὸν νόμον ἔθεντο. 10. ἔφασκον οὐκ αὐτοὶ ἄρξαι πολέμου.

LXI.

1. την χώραν ἀποδιδῶμεν ην κατεστρεψάμεθα τῷ ἡμετέρῷ στρατεύματι.
2. δ στρατηγὸς ἔλεγε τοὺς φυγόντας δίκην δώσειν. 3. τοῦ πλούτου μετεδίδου τοῖς δεομένοις. 4. διεδεδώκεσαν ὅπλα ἵνα τοῖς ἄρχουσιν ἐπιθεῖντο. 5. φοβούμεθα μὴ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ τοὺς ὁμήρους προδῷ.
6. ἤγγειλεν ὅτι οἱ πολέμιοι, καίπερ τοῦτο ἐπαγγειλάμενοι, οὐ παραδιδοῖεν (οτ παραδιδόασι) τὴν πόλιν. 7. οὐ πρέπει κριτὴν οἴκτῷ ἐνδοῦναι. 8. τίς ὰν ἐκὼν φίλον προδιδοίη; 9. ἐπιτήδεια διδόντων οἱ γεωργοὶ τοῖς διὰ τῆς χώρας πορευομένοις. 10. ἆρ' οὐ δῶρα δίδομεν ἐκείνοις οῦς φιλοῦμεν;

LXII.

1. οἱ τοὺς συμμάχους ἀποστήσαντες παραδέδονται ἡμῖν. 2. ἀπεκρίναντο ὅτι ὁ κριτὴς ἑκατὸν δραχμῶν τιμήσαι (οτ ἐτίμησε). 3. ὁ ἔμπορος φοβεῖται μὴ οὐ τὸν σῖτον πολλοῦ ἀποδῶται. 4. ἀγγέλλεται ὅτι ἡ πόλις διὰ κέρδος προὐδόθη. 5. δεῖ τὸν ἀδελφόν σου ἀποδοῦναι ἃ κέκλοφεν. 6. τὴν λείαν τριῶν ταλάντων ἀποδόμενοι, μετέδοσαν τῶν χρημάτων τῷ ἱερεῖ. 7. ἡκούσαμεν ὅτι οἱ στέφανοι τοῖς ἀθληταῖς διδοῦντο. 8. μὴ τοὺς ἐλευθέρους ἀποδώμεθα, καίπερ ἐχθίστους ὄντας. 9. ὁ μάντις ὰπεκρίνατο ὅτι οὐ δέξοιτο (οτ δέξεται) τὰ δεδομένα. 10. ὁ θεὶς τοῦτον τὸν νόμον δίκην δοίη.

LXIII.

1. ἀφῆκε τοὺς αἰχμαλώτους, Ίνα μὴ δέοι αὐτοὺς τρέφειν. 2. ἐπηγγείλαντο τὴν νῆσον μὴ προήσεσθαι. 3. ἐπειρῶντο συνιέναι οἱ νεανίαι τοὺς τοῦ φιλοσόφου λόγους. 4. πότερον ὁ οἶκος πολλοῦ ἐώνηται ἡ οὕ; 5. μἡ μεθιῶμεν τὰ τείχη φυλάσσειν ἐπιμελέστερον. 6. καίπερ τοῦ κινδύνου μεγάλου ὄντος, πολλὰς ἡμέρας παρεῖσαν. 7. ἄρ' οὐχ οἱ πλεῖστοι δοκοῦσιν

έφίεσθαι πλούτου; 8. δ κριτής τετίμηκε δραχμῶν χιλίων πεντακοσίων. 9. μὴ τὴν ἐλευθερίαν προέσθων ἡν ἔχουσιν. 10. τὸν δοῦλον ἄφες, ἵνα μὴ δίκην δῷ.

LXIV.

1. οἱ πολῖται φοβοῦνται μὴ οἱ φυγάδες κατίωσιν. 2. ὁ νεανίας ἡρώτησεν οἵτινες (or τίνες) οἱ σοφισταὶ εἶεν (or εἰσιν). 3. ἄδηλόν ἐστιν εἰ τοὺς δούλους τοὺς πεφευγότας μέτεισι. 4. εἰς τὴν ἀγορὰν ἦα ἀκροασόμενος τῶν ἡητόρων. 5. μὴ οἱ ὁπλῖται ἐκ τοῦ στρατοπέδου ἐξιόντων. 6. ἠρόμην εἰ ὁ στρατηγὸς πρὸς τοὺς πολεμίους οὐκ ἐπίοι. 7. οὐκ ἐπείθοντο τοῖς νόμοις τοῖς ὑφ' ἑαυτῶν τεθεῖσι. 8. ἢ ἐρωτᾶς ὅστις (or τίς) τὴν πόλιν προδέδωκε; 9. τὸν τύραννον ἀπεκτείναμεν εἰς τὸν ἑαυτοῦ οἶκον εἰσιόντα. 10. ἴθι καὶ πειρῶ εὖ ποιεῖν τὴν 'Ελλάδα.

LXV.

1. οἱ πάλαι ἐπίστευον τοὺς νόμους ὑπὸ τῶν θεῶν αὐτῶν κεῖσθαι. 2. οὕ φασιν αὐτὸν πολέμου ἐφίεσθαι. 3. ὁ καιρὸς οὐκ ἐάσει ἡμᾶς καθῆσθαι ἀμείνονα προσδεχομένους. 4. ἠρώτησα τοὺς στρατιώτας ὅποι (οτ ποῖ) πορεύοιντο (οτ πορεύονται). 5. τοὺς συμμάχους ἀφῶμεν ὧν οὐκέτι δεόμεθα; 6. ἄδηλόν ἐστιν εἰ αἱ ἀσπίδες ἐν τῷ νεῷ ἀνάκεινται. 7. κῶμαι τρεῖς ἔκειντο ἐν τῆ δδῷ τῆ διὰ τοῦ πεδίου ἀγούση. 8. ὁ κῆρυξ ἐκέλευσε τοὺς καθημένους ἀναστῆναι. 9. τὰ χρήματα ἃ ἡμῖν ἀπέδοσαν εἰς ἀσφαλὲς κείσθω. 10. ἡ πόλις εὐτυχεῖ ἐν ἦ δίκαιοι κριταὶ κάθηνται.

LXVI.

1. τοὺς στρατιώτας ἀπέπεμψε, πάντων ἐλπίδας ἐμπιπλάς. 2. τῶν συμμάχων ἀποστάντων (οτ ἀφεστώτων), ἡ πόλις αὐτῶν ἐμπέπρηται. 3. ἐρωτῷ ὁ φιλόσοφος εἴτε πλοῦτος ὀνίνησιν ἀνθρώπους εἴτε οὕ. 4. ἄρ' οὐχ ἡ κολακεία πολλὰς φιλίας ἀπιστίας ἐμπέπληκε; 5. ὁ στρατηγὸς ἐπήει πρὸς τοὺς τὸν σῖτον ἐμπιπράντας. 6. ἡλπίσαμεν διὰ σοῦ ὀνήσεσθαι. 7. τοὺς πολίτας ὤνησαν, ἐκεῖνον ἄρχης παύσαντες. 8. οἱ στρατιῶται τρόπαιον στήσαντες πρὸς τοὺς οἴκους ἀπῆσαν. 9. ἡκούσαμεν ὅτι τὰ ἐπὶ Θράκης καταστρέψαιτο (οτ κατεστρέψατο). 10. τριῶν ταλάντων δεδομένων, ἀφεῖσαν τοὺς αἰχμαλώτους.

LXVII.

1. οἱ μὴ πεπαιδευμένοι αὐτοὶ οὐ δύνανται ἄλλους παιδεῦσαι. 2. αἱ ἀσπίδες, ἃς. οἱ πολῖται ἀνέθεσαν, ἐν τῷ νεῷ κρέμανται. 3. τὸν ἀγρὸν δώδεκα μνῶν ἐπρίω, καὶ πεντεκαίδεκα ἀπέδου. 4. τοὺς φυγάδας ἐῶμεν κατιέναι ἢ μή; 5. τοὺς ἀμαθεῖς ἀπατᾶν ὁ ῥήτωρ ἐπίσταται. 6. ἡρόμην τὸν ἰατρὸν εἰ δύναιτο (οι δύναται) ἰᾶσθαι τὸ τραῦμα. 7. οὐκ ἔφασαν τὰ τῆς πόλεως προέσθαι. 8. ἐβουλεύοντο εἴτε τοὺς αἰχμαλώτους ἀποκτείνειαν (οι ἀποκτείνωσιν) εἴτε ἀφεῖεν (οι ἀφῶσιν). 9. ὁ βασιλεὺς οὐκ ἐδύνατο τοὺς πρέσβεις χρυσῷ διαφθεῖραι. 10. τὸ σῶμα τοῦ προδότου ὁρῶσιν ἀπὸ τοῦ τείχους ἀκροῦ κρεμάμενον.

LXVIII.

1. ἐφοβεῖτο μὴ οἱ δοῦλοι δεικνύοιεν τὸν θησαυρὸν τοῖς λησταῖς. 2. οἱ ἄλλοι ἀναστάντες τὰς γνώμας ἀπεδείξαντο. 3. ὁ στρατηγὸς ἀγῶνα τίθησιν ἵνα τὸ στράτευμα ἐνδεικνύηται τῆ βασιλεία. 4. ἄρχων ἀπεδείχθη κατὰ τὸν καθεστῶτα νόμον. 5. οἱ φιλόσοφοι ἀποδεικνύασιν ὅτι οὐδὲν ἐν ταὐτῷ μένει. 6. μὴ ὀργὴν, ὧ φίλε, ἐνδείκνυσο. 7. ἡλπίζομεν τὸν βασιλέα μὴ ἃν ἐκείνους ἀποδεῖξαι ἡγεμόνας (οτ ἀποδείξειν Without ἄν). 8. ἡπόρουν εἴτε ἐνδοῖεν (οτ ἐνδῶσιν) εἴτε ὅπλα παρασκευάζοιντο (οτ παρασκευάζωνται). 9. τῆδε τῆ ἡμέρα οἱ στρατιῶται ἀρετὴν ἐνδεικνύοιντο. 10. οὐκ ἡπίστατο τῷ καιρῷ χρῆσθαι.

LXIX.

1. σωφρόνως λέγωμεν καὶ ὀργὴν σβεννύωμεν. 2. οἱ νεκροὶ ἐπὶ κλινῶν ἔκειντο ἄνθεσιν ἐστρωμένων. 3. οὖτοί εἰσιν οἱ ταύτην τὴν φήμην περὶ ἐμοῦ κατασκεδάσαντες. 4. οἱ προδόται καταψηφισθέντες ἐν μεσῆ τῆ ἀγορᾶ ἐκρεμάσθησαν. 5. οἱ γυμνῆτες, ἀσθενεῖς ὄντες, ῥαδίως ἐσκεδάσθησαν. 6. παρὰ τοῖς Πέρσαις τὸ τὰ ἱππικὰ μανθάνειν ἀπέσβηκεν. 7. πάντες ἤλπιζον τὸν βασιλέα μὴ ἀποδώσεσθαι τοὺς αἰχμαλώτους (οτ ὰν ἀποδόσθαι). 8. μεγάλη μάχη νικήσαντες, πολὺ μᾶλλον ἐπερρώσθησαν. 9. ὁ ἱερεύς, κεράσας τὸν κρατῆρα, ᾿Απόλλωνι ηὕξατο. 10. τοῦ ποταμοῦ ἀποσβεσθέντος, οἱ στρατιῶται ὕδατος ἐνδεεῖς ἦσαν.

LXX.

1. οἱ φυγόντες τρισὶν ἡμέραις ὕστερον ἀπώλοντο. 2. ἐπὶ τούτῳ τῷ ποταμῷ γέφυρα ἢν ἐπτὰ πλοίοις ἐζευγμένη. 3. τοῦ στρατηγοῦ τὴν ἄρχην παραδόντος, ἡ πᾶσα πόλις ἀπόλωλεν. 4. ἡγγελται ὅτι εἶς ὅρος πᾶσι παγήσεται. 5. οἱ σύμμαχοι ὀμνύντων ἔκαστοι ὑπὲρ τῆς ἑαυτῶν πόλεως. 6. πιστεύω τὸν σὸν ἀδελφὸν ὀλίγῳ ἰσχυρότερον εἶναί σου. 7. λέγεται ὑπὸ τῶν οἰκούντων ἡ ἐνθάδε γῆ ῥαγῆναί ποτε. 8. οἱ μάρτυρες ὀμοῦνται ψευδῶς, ἀλλ' οὐκ ἀπατήσουσι τὸν κριτήν. 9. ὁ βασιλεὺς τὰ τῆς πόλεως ἀπώλεσε, τοὺς φυγάδας κατιέναι ἐάσας. 10. προσεποιοῦντο τοὺς ἵππους ὅτι τάχιστα ζευχθῆναι.

LXXI.

Α.—1. εὶ μένειν σοι ἔδοξε, σοφὸς ἦσθα. 2. κινδύνου προσιόντος, ἀγαθὸς στρατηγὸς οὕτε καθεδεῖται οὕτε καθευδήσει. 3. δεήσει σῖτον εἰς πόλιν κομισθῆναι. 4. ἐὰν ὁ πόλεμος τελευτᾳ, αἱ πόλεις μακρῷ πλουσιώτεραι γενήσονται. 5. ἡ βασίλεια οὐδενὶ τῶν πολιτῶν γαμεῖται. 6. ἡ συμμαχία, καίπερ ἀσφαλεστάτη οὖσα, ὑπὸ τοῦ δήμου ἀπεώσθη. 7. ἠρώτησαν εἰ ὅπλων δεήσοιντο (οτ δεήσονται). 8. ἠχθέσθη τὸν οἶκον πολλοῦ ἀνούμενος. 9. ἀποροῦμεν ὅποι (οτ ποῖ) ἀναχωρῶμεν. 10. πένης γενόμενος οὐκέτι τοὺς φίλους εἰστία.

Β.-1. εί μετὰ τῶν ἄλλων ἔμεινας, οὐκ ἃν ἀπέφυγες. 2. μακρον χρόνον

ἀνδρειότατα μαχεσάμενοι, τέλος ἐνέδοσαν. 3. δ πατήρ, ἄτε σοφὸς ὤν, τῆς τῶν παίδων παιδείας ἐπιμελήσεται. 4. εἰ δ κριτὴς θανάτου τιμήσαι, ἄδικος ὰν εἴη. 5. οὐκ ἀπέδωκεν ὁ ἀδελφός σου ἃ ἀφείλησεν. 6. οὐδείς ἐστιν ὅστις ἀχθεσθήσεται ἐπαινούμενος. 7. εἰ ἀνδρεῖοι ἦτε, στρατιῶται, τούσδε τοὺς λόγους παρ' ἐμοῦ οὐκ ὰν ἡκούετε. 8. ἡ Μήδεια ἐγήματο Ἰάσονι, τῷ ἐνδόξῳ ήρωι. 9. εἰ ἀληθῆ ἤγγελκας, ταχὺ ἀπολούμεθα. 10. εἴθε οἱ βασιλῆς γένοιντο φιλόσοφοι, ἡ οἱ φιλόσοφοι βασιλῆς.

LXXII.

1. ἐπεὶ οἱ πρέσβεις ἀφίκοντο, εἰρήνη ἐβεβαιώθη. 2. ἐβεβήκεσαν εἰς τὸν νεὼν ἵνα τῷ θεῷ εὕξαιντο. 3. εἰ τοῦτο ὑπέσχου, οὐκ ἄν σοι ἐπίστευσα. 4. οἱ φυγάδες κατίασι καὶ τὸν τύραννον ἐξελῶσιν. 5. ὅτε οἱ πολέμιοι παρεσκευάζοντο ναῦς, οὐδὲν αὐτοὶ ἐποιοῦμεν. 6. ἤλπιζε φθήσεσθαι ἡμᾶς εἰς τὴν ἡμετέραν χώραν εἰσβάλλων. 7. τὴν χώραν τῶν συμμάχων τεμοῦμεν οἱ ἀφ' ἡμῶν ἀπέστησαν. 8. εἰ δικαίων ἐφίεσο, οὐκ ἃν ταῦτα ἐλεγες. 9. ἐρωτᾳ εἰ ποιήσεις ἃ ὑπέσχησαι. 10. μηδεὶς μέμψηται τοὺς ὀλίγω ὕστερον ἀφικομένους.

LXXIII.

- Α.—1. ὅταν μὴ πάρῃ ὁ δεσπότης, οἱ δοῦλοι ἀμελέστερον ἐργάσονται.
 2. ἠλπίζομεν αὐτὸν τὴν ἀκρόπολιν βία καταλήψεσθαι (οτ ἃν καταλαβεῖν).
 3. ἐπειδὰν τἀληθὲς πυθώμεθα, ἀποκρινούμεθα. 4. εἰ πείσεσθε τούτῳ τῷ ῥήτορι, πολῖται, οὐχ ἁμαρτήσεσθε. 5. ὁ προδότης, αἰσχρὸν κέρδος λαβὼν, ὑπὸ τῶν ἄλλων πολιτῶν ἀπήχθετο. 6. ἐλελήθεσαν τοὺς φύλακας εἰς τὴν πόλιν εἰσιόντες. 7. λέγεται αὐτὸν τετρακισχιλίας δραχμὰς ὀφλεῖν.
 8. μήποτε ἐπαίνου πρὸς τοιούτων τύχοις. 9. εἰ οἱ στρατιῶται ὁδοῦ ἡμαρτον, ἀπώλοντο ἄν. 10. δοκοῦμεν ἡμῖν αὐτοῖς τοῦτο ἐκ σημείων σαφεστάτων πεπύσθαι.
- Β.—1. ἐπειδὰν ἡμᾶς ἐξορμωμένους αἴσθωνται, ὅπλα λήψονται. 2. ἀπ' ἐκείνης τῆς ἡμέρας ἀεὶ ἀπηχθήμεθα ὑπὸ τῶν ἄλλων συμμάχων. 3. ὅταν τυγχάνη εὖ πράσσων, ἐπιλανθάνεται ἃ ὑπέσχετο. 4. οἱ λαχόντες ἄρχην ἡπόρουν ὅπως τὴν πόλιν σώζοιεν (οτ σώζωσιν). 5. χρή σε συγγνώμονα εἶναι αὐτῷ καίπερ ἡμαρτηκότι.

LXXIV.

- Α.—1. δ παῖς οὐκ ἄν ἔμαθε γράφειν, εἰ μὴ ἐδιδάχθη. 2. ἠσθόμεθα τοὺς δμήρους κακῶς παθόντας παρὰ τὴν συνθήκην. 3. πολλὰ χρήματα ὑπὸ τῶν ᾿Αθηναίων ἀνηλώθη εἰς τὰ μακρὰ τείχη καὶ τὸν Πειραιᾶ. 4. τί πεπόνθατε, Το πολῖται, δι' ὁ χρὴ ὑμᾶς ἀθυμεῖν; 5. ὁ τύραννος οὐκ ἤσθετο ἤδη γεγηρακώς (οτ γηράσας). 6. τοῦ βασιλέως ἀποθανόντος, ὁ υίὸς αὐτοῦ ἐδέξατο τὴν ἄρχην. 7. τέτρωται τοὺς πολεμίους ἀμυνόμενος. 8. φάσκουσι τὴν πόλιν τριῶν ἡμερῶν ἀλώσεσθαι. 9. ἀν οἱ δοῦλοι ἀδίκως κολάζωνται, ἀποδράσονται. 10. φυγὴν τοῦ προδότου κατεγνώκαμεν.
 - Β.—1. εἰ πάντα ὁμολογήσεις, οὐδὲν πείση. 2. ἔφθασε τοὺς ἐταίρους

την όδον εύρων. 3. απόντος του βασιλέως, τα της πόλεως κακως είχε.
4. εί τοιαυτα πάσχοιτε, ω πολιται, τί αν ποιοίτε; 5. ο γέρων ανέμνησεν ήμας τα πολλοίς έτεσι πρότερον γενόμενα.

LXXV.

- Α.—1. εἰς τὸ στρατόπεδον ἐλθόντες, στρατηγὸν εἴλοντο. 2. εἴ τις τόδε τὸ φάρμακον πέπωκε, τριῶν ἡμερῶν θανεῖται. 3. εἰ αἱ νῆες εἰσπλέουσαι ἄφθησαν, ἡ πόλις οὐκ ἄν κατελήφθη. 4. ἐπει τὰ ἡμέτερα (πράγματα) κακῶς ἔχει, ἐληλύθαμεν βοἡθειαν ζητήσοντες. 5. ὁ νεανίας κατέφαγε τὴν οὐσίαν ἡν παρὰ τοῦ πατρὸς ἐδέξατο. 6. τοσοῦτο εἰρήσθω περι τῶν τότε πραγμάτων. 7. οὐ περιοψόμεθα ὑμᾶς κακῶς πάσχοντας. 8. ὅταν ὁ στρατηγὸς κελεύῃ, οἱ στρατιῶται τοῖς πολεμίως ἐπιδραμοῦνται. 9. ἐπειδὴ οὐ δυνησόμεθα μάχεσθαι, τὸν θησαυρὸν εἰς τὸν νεὼν οἴσομεν. 10. ἐπει τάχιστα ἡγεμὼν ἡρέθη, ὁπλίτας εἰς πεντακοσίους συνέλεξε.
- Β.—1. το φρούριον βία έλων, το στράτευμα αφήκεν. 2. προς τὰς πύλας κατέδραμον, ἐλπίζοντες ἡμᾶς φθήσεσθαι. 3. ἰδων τοὺς πολεμίους νικωντας, το φάρμακον ἔπιε. 4. τὴν αὐτὴν ὑδον προεληλύθασιν ἡν πάντας δεῖ ἐλθεῖν. 5. ἐπιτήδεια ἐν τῷ κώμῃ πριάμενοι, οἱ στρατιωται ἔδονται.

LXXVI.

1. ἐπειδη τὸ ἄστυ είλον, τοὺς οἴκους κατέκαυσαν. 2. ἔδομεν τοῦ κρέως τοῖς δοκοῦσι πεινῆν. 3. ἐπειδὰν ἴδωσι τὰ γεγενημένα, κλαύσονται. 4. ἠγγέλθη ὅτι τὰ δένδρα κατακαυθείη καὶ ἡ γῆ τμηθείη (οτ κατεκαύθη . . . ἐτμήθη). 5. τῶν ἀνέμων ὄντων βιαίων, τὸ ναυτικὸν οὐκ ἐκπέπλευκεν. 6. καίπερ τῆς πόλεως ἑαλωκυίας, δεῖ ἡμᾶς μὴ ἀθυμεῖν (οτ οὐ δεῖ). 7. ὁ ἱερεὺς ἔχεε τοῦ οἴνου εἰς τὸν κρατῆρα. 8. χειμῶνος ὁ ποταμὸς ἐρρύη πολλῷ μείζων ἡ θέρους. 9. αἱ θύραι ἔτυχον ἀνοιχθεῖσαι πρὸ ἕω. 10. ἐπειδὴ εἶδε τὸν υίὸν τρωθέντα, ὁ βασιλεὺς ἔκλαυσε.

LXXVII.

1. δικαίως σωτηρ της πατρίδος κέκληται. 2. ἄρ' οὐ μεγάλης (οτ πολλης) μωρίας ἐστὶ μηδὲν θαυμάζειν; 3. εἴ τι ἔσχον, ἔδωκα ἄν. 4. οἱ προδόται καταληφθέντες ἐκ της πόλεως ἐξέπεσον. 5. τοιαῦτα τέτοκε καὶ τέξεται πόλεμον καὶ ἔχθραν. 6. νομίζω ἡμᾶς βοἡθειαν ὑπὲρ δύναμιν παρεσχησθαι. 7. οἱ φυγάδες Ἱππία συνέσποντο καὶ της χώρας ἔτεμον. 8. πολλοὶ λίθοι κατὰ τοῦ τείχους ἐβέβληντο. 9. τοὺς ἐκπεπτωκότας δεχώμεθα ἡ μή; 10. ταχέως ἔπλευσαν βουλόμενοι εἰς Σαλαμῖνα σχεῖν.

LXXVIII.

1. ἐπιβάντες ἐπὶ τὰς ναῦς καὶ ἐκπλεύσαντες, εἰς Αἴγιναν ἔσχον. 2. εἰ οἱ φύλακες ἀπέδρασαν, ὁ βασιλεὺς οὐκ ἃν αὐτοῖς συνέγνω. 3. δύντος τοῦ ἡλίου, τῆς μάχης ἐπαύσαντο. 4. ἀκούσατέ μου, ὧ πολῖται, Ίνα τὰ αὐτὰ γνῶτε. 5. Ἡρακλῆς λέγεται καταβῆναι ζητῶν τὸν κύνα Κέρβερον. 6. Τροία

έάλω δεκάτω ἔτει τῆς πολιορκίας. 7. οὐδείς, εἰ δὶς δύναιτο βιῶναι, τῷ αὐτῷ τρόπω ἃν βιώη. 8. οὐκ ἔδοξεν αὐτοῖς, γνοῦσι τὸν κίνδυνον, ἐξορμᾶσθαι. 9. προσποιεῖται ἀπ' εὐγενοῦς πατρὸς φῦναι. 10. οἱ μετὰ Κύρου ἀναβάντες χαλεπῶς ἐσώθησαν.

LXXIX.

1. ἄρ' οὐκ οἶσθα ἃ πάντες ἄλλοι ἴσασιν; 2. ἐδεδοίκει μὴ οἱ δοῦλοι λάθοιεν ἀποδράντες. 3. παρέξω τοὺς μάρτυρας ἴνα πάντα εἰδῆτε. 4. τῶν ναυτῶν ὑπὲρ τῆς νεὼς δεδιότων, οὐκ ἐκπλευσούμεθα. 5. ἀγαθὸς εἶναι τὸ ἢθος ὁ παῖς ἐψκει. 6. οὐκ οἶδεν ἠπατημένος. 7. ἢσμεν χιλίους ὁπλίτας ἐπὶ τὰς ναῦς ἐπιβάντας. 8. οὐδείς ἐστιν ὅστις πάντα εἴσεται. 9. οὐ τῶν νικωμένων ἐστι τρόπαια ἱστάναι. 10. εἰ διδαχθείη, ταῦτ' τὰν ἄμεινος εἰδείη.

By John Thompson, M.A.,

Late Scholar of Christ's College, Cambridge and Headmaster of the High School, Dublin.

AN ELEMENTARY GREEK GRAMMAR FOR SCHOOLS Part I—Accidence, 2s. 6d.; Part II—Syntax, 2s. 6d.; Complete, with Indexes, 4s.

The object of the present book is to give in a form suitable for beginners the elements of Greek Grammar. Owing to the great importance of the appeal to the eye, in the case of young students, special attention has been paid to the type and arrangement of the printed matter. Attic Greek only has been included, and the usages of poetry distinguished throughout from those of prose. Unnecessary and unusual forms have been left out, and the author has endeavoured to state all the requisite facts both of accidence and syntax in the clearest possible manner. At the same time advantage has been taken of the developments of modern scholarship, so that the work may be thoroughly up to date.

The following texts have been prepared with the intention of carrying out the recommendations of the Classical Association — that Greek should be taught for reading purposes, and not for the acquisition of a mass of useless grammatical detail.

THE "ANDROMACHE" OF EURIPIDES

Edited, with Introduction, Notes, Vocabulary and Appendix, by Gilbert Norwood, M.A., Fellow of St. John's College, Cambridge, and Professor of Greek, University College of South Wales, Cardiff. 3s.

SELECTIONS FROM THUCYDIDES

Book VI [§§30—53 and 60—105 (end)]. The First Part of the Sicilian Expedition. Edited for Beginners in Greek, with Introduction, Notes, Vocabulary and Maps, by Percy Ure, M.A., Professor of Greek, University College, Reading. 3s.

Greek.

DEIGMA

A First Greek Book. By C. Flamstead Walters, M.A., and R. S. Conway, Litt.D., With the Co-operation of Constance I. Daniel, M.A., formerly Senior Classical Mistress in Wycombe Abbey School. Second Edition, with a Summary of Accidence by R. B. Lattimer, M.A. 4s. 6d. Key, 6s. 3d. post free.

Acting upon the suggestion of teachers who have used the book, a Summary of Greek Accidence has been included which may enable students of average ability to dispense with the use of a separate grammar. The chief objects of the authors are:—

- 1. To bring the pupil as soon as possible to the stage of reading Greek authors; and therefore
- 2. To present the most important uses in Syntax side by side with the most important parts of Accidence.
- 3. To use the chief results of recent inquiry in Historical Grammar, so as to simplify and enliven the harder forms of Accidence and rules of Syntax by indicating briefly how they grew up.

The book covers the whole of the rules of Syntax that are needed for the study of any of the Athenian authors of the fifth and fourth centuries B.C., as well as many points which will be of use in beginning Homer; and it represents at least two years' full work for boys or girls of fifteen, or for a promising class or pupil at an earlier age.

It is hoped that it will not be found, wanting in any point of grammar usually included by British Universities in a final course for an ordinary degree.

BY SIR WM. SMITH, LL.D., D.C.L.

INITIA GRÆCA, Part I. A First Greek Course. Revised (1906) Edition (over 200 Thousand), carefully revised and simplified, special attention being given to Attic forms. 4s. Key, Is. 2d. (for 26th and later editions only).

INITIA GRÆCA, Part II. Greek Reading Book (Prose). 4s. Key, 1s 2d. INITIA GRÆCA, Part III. Greek Prose Composition. 4s. Key, 1s. 2d.

THE STUDENT'S GREEK GRAMMAR. For Upper Forms. 14th Edition. 7s. 6d.

A SMALLER GREEK GRAMMAR. For Middle and Lower Forms. Abridged from the above. 18th Edition. 4s.